



Bryssel 10.1.2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

asetuksella ... [ESC Regulation] käyttöön otettua sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevasta lainsäädäntö- ja toimintakehyksestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Palvelujen osuuden ollessa noin 70 prosenttia EU:n BKT:stä ja työllisyydestä EU:n palvelumarkkinoiden kilpailukyvyen edistäminen on keskeistä työpaikkojen luomista ja kasvua ajatellen unionissa. Vuonna 2006 annetussa palveludirektiivissä vahvistetaan yleisiä säännöksiä, joilla helpotetaan palveluntarjoajien sijoittautumista ja valmiuksia tarjota palveluja rajojen yli sisämarkkinoilla. Direktiivi sysäsi useissa EU:n jäsenvaltioissa käyntiin erinäisiä uudistuksia, jotka kasvattivat EU:n BKT:tä arviolta 0,9 prosenttia kymmenen vuoden aikana.

Kasvun lisäämiseen ja työpaikkojen luomiseen on kuitenkin vielä paljon käyttämätöntä potentiaalia. EU:n palvelumarkkinat hyötyisivät nopeammasta tuottavuuden kasvusta ja resurssien tehokkaammasta kohdentamisesta. Rajat ylittävä kauppa ja sijoitustoiminta palvelujen alalla on edelleen vähäistä. Toimintaa haittaaviin esteisiin puuttuminen rajat ylittävän palvelutoiminnan lisäämiseksi auttaa vahvistamaan kilpailukykyä, mikä näkyy kuluttajille suurempana valinnanvarana ja edullisempina hintoina sekä innovoinnin lisääntymisenä. Näiden esteiden purkamiseen palveludirektiivissä jo säädettyissä puitteissa sisältyy mahdollisuus saada aikaan 1,7 prosentin lisäkasvu EU:n BKT:hen¹. Toimivimmat palvelumarkkinat vaikuttavat myönteisesti EU:n teollisuuden kilpailukykyyn, sillä EU:n valmistusteollisuus on merkittävä palvelujen ostaja ja loppukäyttäjä. Itse asiassa palvelujen osuus on 40 prosenttia valmistetun lopputuotteen arvosta unionissa. Sen vuoksi kilpailukykyinen valmistusteollisuus edellyttää hyvin toimivia palvelumarkkinoita.

Näistä syistä Eurooppa-neuvosto korosti, että ”syvempien ja oikeudenmukaisempien sisämarkkinoiden toteuttaminen on avainasemassa työpaikkojen luomiseksi, tuottavuuden edistämiseksi ja houkuttelevan investointi- ja innovointiympäristön varmistamiseksi”². Paremmiin toimiviksi sisämarkkinat ovat yksi Euroopan komission kymmenestä prioriteetista. Komissio ilmoitti lokakuussa 2015 hyväksytyssä sisämarkkinastrategiassaan toimenpidekokonaisuudesta, jolla rajattomat palvelujen sisämarkkinat voidaan toteuttaa³. Tavoite on selvä: vähennetään esteitä, jotta palveluntarjoajien olisi helpompi hyödyntää uusia liiketoimintamahdollisuuksia samalla kun taataan laadukkaat palvelut kuluttajille. Tämä ehdotus on jatkoa sisämarkkinastrategialle.

Palveludirektiivissä vahvistetaan tasapainoinen oikeudellinen kehys näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Sillä varmistetaan, että kansalliset säännökset ovat syrjimättömiä, perusteltuja ja oikeasuhteisia yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin nähden. Lisäksi siinä edellytetään jäsenvaltioiden vähentävän hallinnollisia esteitä, jotka käytännössä estävät palveluntarjoajia toimimasta rajojen yli. Tämä ehdotus ei vaikuta palveludirektiiviin eikä siinä vahvistettuihin tärkeisiin periaatteisiin.

Palveludirektiivillä käyttöön otetut periaatteet ovat mahdollistaneet sen, että paremmiin toimivien EU:n palvelumarkkinoiden saavuttamisessa on päästy eteenpäin. Sisämarkkinoiden parempaa yhdentymistä haittaavia esteitä on kuitenkin edelleen useilla keskeisillä palvelualoilla. Näin on asian laita eritoten yrityspalvelujen alalla ja rakennusalailla, joilla palveluntarjoajat eivät useinkaan voi helposti hyödyntää liiketoimintamahdollisuuksia muissa

¹ Euroopan komissio, ”Update of the study on the economic impact of the Services Directive”, 2015.

² Eurooppa-neuvoston päätelmät, 28. kesäkuuta 2016.

³ Komission tiedonanto ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille”, 28. lokakuuta 2015.

jäsenvaltioissa. Laajentaessaan toimintaansa ulkomaille palveluntarjoajat joutuvat tekemisiin hallinnollisten esteiden kanssa. Tämä on käynyt selväksi palveluntarjoajien kanssa käydyssä laaja-alaisessa yhteydenpidossa⁴. Niillä ei muun muassa ole selvyyttä siitä, miten noudattaa nykyisiä sääntöjä – mikä saa yritykset ja erityisesti pk-yritykset luopumaan aikomuksista hyödyntää liiketoimintamahdollisuuksia muissa jäsenvaltioissa. Palveluntarjoajien on vaikea saada tietoa sovellettavista sääntelyvaatimuksista ja menettelyistä, jotka on täytettävä toisen jäsenvaltion markkinoille pääsemiseksi. Kansallisissa säännöissä käsitellään lisäksi usein vain kansallisia tilanteita selventämättä, miten sääntöjä olisi sovellettava muista EU:n jäsenvaltioista tuleviin palveluntarjoajiin. Tämän seurauksena palveluntarjoajien, jotka yrittävät sijoittautua pysyvästi toiseen jäsenvaltioon tai tarjota rajojen yli palveluja väliaikaisesti, on usein vaikea ymmärtää, mitä sääntöjä soveltaa ja miten. Eri jäsenvaltioiden hallinnollisten muodollisuuksien täyttäminen on usein palveluntarjoajille monimutkaista ja kallista.

Sähköisellä eurooppalaisella palvelukortilla pyritään tämän vuoksi keventämään raskasta hallintoa niiden palveluntarjoajien kannalta, jotka haluavat laajentaa toimintaansa muihin jäsenvaltioihin. Samalla sillä varmistetaan, että jäsenvaltiot voivat soveltaa perusteltua sääntelyä. Kortti on tarkoitus tarjota palveluntarjoajille vapaaehtois pohjalta vaihtoehtoisena keinona osoittaa sovellettavien kansallisten sääntöjen noudattaminen. Sen ansiosta palveluntarjoajat voivat käyttää täysin sähköistä EU-tason menettelyä muodollisuuksien täyttämiseksi laajentaessaan toimintaansa ulkomaille, mikä lisää niiden oikeusvarmuutta ja keventää huomattavasti hallinnollista rasitetta. Sähköisen kortin avulla palveluntarjoajat voivat välttää hallinnollisia esteitä, joihin kuuluvat epävarmuus sovellettavista vaatimuksista, erilaisten lomakkeiden täyttäminen vierailta kielillä, asiakirjojen käännettäminen, oikeaksi todistaminen tai virallisesti oikeaksi vahvistaminen ja muut kuin sähköiset menettelyvaiheet. Sähköisestä korttimenettelystä saatavat muodollisuuksiin liittyvät kustannussäästöt olisivat huomattavat nykytilanteeseen verrattuna – ne voivat olla jopa 50 prosenttia tai vieläkin enemmän⁵.

Kun palveluntarjoaja aikoo tarjota palvelua väliaikaisesti rajojen yli, sähköisen kortin myöntäisi kotijäsenvaltio. Vastaanottava jäsenvaltio voisi vastustaa sähköisen kortin myöntämistä tapauksissa, joissa palveludirektiivi tämän jo nyt mahdollistaa jonkin sen 16 artiklassa luetellun yleiseen etuun liittyvän pakottavan syyn nojalla. Kun sähköinen kortti on myönnetty, palveluntarjoaja voisi tarjota palveluja väliaikaisesti valtioiden rajojen yli vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Vastaanottavien jäsenvaltioiden mahdollisuudet päättää sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen hylkäämisestä säilyvät vastaavasti muuttumattomina, palveludirektiivin 16 artiklan mukaisina.

Kun palveluntarjoaja aikoo tarjota palveluja sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston kautta toisessa jäsenvaltiossa, sähköisen kortin myöntää vastaanottava jäsenvaltio. Tällaisessa tapauksessa palveluntarjoaja hakee edelleen sähköistä korttia kotimaansa viranomaisilta, joiden on tarkistettava, että palveluntarjoaja on sijoittautunut sen alueelle siellä sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Mutta toisessa vaiheessa kotijäsenvaltion viranomaiset käynnistäisivät menettelyn asianomaisen vastaanottavan maan viranomaisten kanssa, jotta jälkimmäiset voisivat päättää, täyttääkö korttia hakeva palveluntarjoaja vastaanottavan maan sääntelyvaatimukset palveludirektiivin mukaisesti. Näin kotimaisia ja ulkomaisia palveluntarjoajia kohdeltaisiin yhtäläisesti. Kun sähköinen kortti on myönnetty, sen haltija

⁴ Tähän sisältyvät komission järjestämät yhdeksän työpajaa palveluntarjoajien kanssa rajaseutualueilla.

⁵ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja vaikutustenarvioinnista, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevasta lainsäädäntö- ja toimintakehyksestä, 2017.

voisi sen ansiosta tarjota palveluja toissijaisen toimipaikan kautta (sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston muodossa) asianomaisessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin idea on samanlainen kuin eurooppalaisen ammattikortin, jonka jäsenvaltioiden viranomaiset jo tuntevat. Eurooppalainen ammattikortti tuli saataville tammikuussa 2016, ja sen piiriin kuuluvat valikoidut ammattihenkilöt ovat ottaneet sen laajasti käyttöön, mikä osoittaa, että tämäntyyppisestä yksinkertaistamisvälineestä on käytännön etua sen käyttäjille. Niin sähköinen eurooppalainen palvelukortti kuin eurooppalainen ammattikortti ovat vapaaehtoisia EU:n tasolla toimivia sähköisiä menettelyjä. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käyttö on palveluntarjoajille vapaaehtoista. Hakijan kotimaan viranomainen toimii yhtenä yhteispisteenä. Kummankin järjestelmän toiminta perustuu lisäksi kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion välisiin ennalta määritettyihin ja sitoviin yhteistyömenettelyihin, joita toteutetaan nykyisen sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta. Järjestelmillä on kuitenkin erilaiset tavoitteet. Ammattikortti helpottaa palvelujen tarjoamista rajojen yli siten, että sillä tunnustetaan luonnollisten henkilöiden ammattipätevyys työntekijöinä tai itsenäisinä palvelujen tarjoajina ammattipätevyysdirektiivin mukaisesti. Sähköinen eurooppalainen palvelukortti kattaa paljon useampia vaatimuksia. Sen voisivat saada niin luonnolliset henkilöt, jotka ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia, kuin yritykset, jotka haluavat tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa. Ammattikortista poiketen sähköinen eurooppalainen palvelukortti tarjoaisi myös teknisiä välineitä, joilla helpotetaan hallinnollisia muodollisuuksia, jotka liittyvät henkilöstön lähettämiseen työhön niiden jäsenvaltioiden alueelle, jotka ovat ilmoittaneet komissiolle haluavansa käyttää IMIä tähän tarkoitukseen. Mahdollisuus käyttää IMIä ei millään tavalla muuta direktiivissä 2014/67/EU vahvistettujen sovellettavien sääntöjen sisältöä. Mukaan sisältyvät myös säännöt, joilla helpotetaan vakuutuksen saamista valtioiden rajojen yli tarjottaville palveluille.

Sähköinen kortti kattaisi palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvia vaatimuksia, joten verotuksen, työlainsäädännön ja sosiaaliturvan kaltaiset alat eivät kuuluisi sen piiriin. Jäsenvaltioiden viranomaiset eivät kuitenkaan saa vaatia sähköisen kortin haltijoita toimittamaan tietoja, jotka jo sisältyvät sähköiseen korttiin, sellaisten palveluntarjoajaan kohdistuvien menettelyjen tai muodollisuuksien osalta, jotka liittyvät hankintasopimuksen, suunnittelukilpailun tai käyttöoikeussopimuksen tekemiseen, tytäryhtiöiden perustamiseen tai sivuliikkeiden rekisteröimiseen yhtiöoikeuden mukaisesti sekä palveluntarjoajan rekisteröimiseen pakollisiin sosiaalivakuutusjärjestelmiin. Sähköistä eurooppalaista palvelukorttia sovellettaisiin ensi vaiheessa yritys- ja rakennuspalveluihin niiden toimintojen osalta, jotka jo kuuluvat palveludirektiivin soveltamisalaan. Molemmat alat ovat olennaisen tärkeitä EU:n talouden kannalta⁶. Ulkomaille laajentuminen on rakennusalan tai yrityspalvelualan palveluntarjoajille usein hallinnollisesti hyvin raskasta. Lisäksi tuottavuuden kasvu on viime vuosikymmenen aikana ollut hyvin heikkoa molemmilla aloilla, ja rajat ylittävä kauppa ja sijoitustoiminta on vähäistä. Rajat ylittävän kilpailun lisääntyminen auttaisi säilyttämään molempien alojen kilpailukyvyyn ja parantamaan sitä.

Tähän ehdotukseen sisältyy myös uudelleentarkastelulauseke, jotta vastaisuudessa voitaisiin tarkastella, onko sääntelyesteisiin syytä puuttua, samoin kuin sitä, onko sähköinen eurooppalainen palvelukortti toimiva ja olisiko se mahdollisesti otettava käyttöön muilla aloilla.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämän direktiivin yhteydessä esitetään myös asetus. Tässä direktiivissä vahvistetaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin lainsäädäntö- ja toimintakehys, jolla säännellään

⁶ Näiden kahden alan osuus EU:n BKT:stä ja työllisyydestä on yhteensä noin 20 prosenttia – Eurostat.

muun muassa kelpoisuusedellytyksiä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaa, sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaoloa samoin kuin sen kumoamista tai sen voimassaolon keskeyttämistä koskevia edellytyksiä. Asetus kattaa palveluntarjoajien kaikkialla EU:ssa saatavilla olevat välineet. Lisäksi sillä helpotetaan valtioiden rajojen yli toimivan palveluntarjoajan vakuutusturvaan liittyvien kysymysten ratkaisemista.

Tällä direktiivillä säilytetään täysimääräisesti sosiaalisia kysymyksiä, työehtoja (erityisesti työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon, työntekijöiden oikeudet ja sosiaalinen pilari), työterveyttä ja -turvallisuutta sekä ympäristönsuojelua koskevat voimassa olevat EU:n säännökset. Sillä ei muuteta tai kyseenalaisteta tähän liittyviä voimassa olevia suojoitoimia. Sähköisen kortin myötä saataisiin lisää tietoa palvelua tarjoavasta yhtiöstä. Jäsenvaltioiden valtuuksiin suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ei kajottaisi laisinkaan. Direktiivien 96/71/EY ja 2014/67/EU mukaisia sääntöjä työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon sovelletaan edelleen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin yhteydessä mutta käyttöön otetaan lisäjärjestelyjä näiden sääntöjen noudattamiseksi. Kun jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön menettelyjä, joiden ansiosta direktiivin 2014/67/EU 9 artiklan mukainen työntekijöiden lähettämisestä koskeva ilmoitus voidaan täyttää sähköisesti, sähköinen eurooppalainen palvelukortti ohjaa kortin haltijan asianomaisiin kansallisiin menettelyihin. Palveluntarjoajat, joilla on sähköinen eurooppalainen palvelukortti, voivat myös jättää tämän ilmoituksen IMIin käyttöyhteydessä olevan sähköisen alustan kautta, kun vastaanottava jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle, että tätä vaihtoehtoa on tarkoitus soveltaa työntekijöiden lähettämiseen sen alueelle.

Sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevalla ehdotuksella täydennetään muita sisämarkkinastrategiassa ilmoitettuja palveluihin liittyviä poliittisia aloitteita, joilla on tarkoitus estää esteiden luominen rajat ylittävälle palvelujen tarjoamiselle kansallisella tasolla. Tältä osin sillä täydennetään komission direktiiviehdotusta [XX], jolla uudistetaan menettely, jolla jäsenvaltioiden on ilmoitettava palveluihin liittyvistä lupajärjestelmistä ja vaatimuksista.

Tätä ehdotusta täydennetään lisäksi yhtä kaikenkattavaa portaalialueita koskevalla aloitteella, joka sisältyy sisämarkkinastrategiaan vuonna 2017. Portaalissa, josta järjestettiin syksyllä 2016 julkinen kuuleminen, paikataan yritysten ja kansalaisten nykyisiä tietoaaukkoja yhdenmukaistamalla ja parantamalla asiaan liittyvää EU:n ja jäsenvaltiotason tietoa verkossa. Siitä on myös yhteys tukipalveluihin. Lisäksi sillä pyritään edistämään sisämarkkinaoikeuksiaan harjoittavien kansalaisten ja yritysten kannalta merkityksellisten kansallisten menettelyjen digitalisointia. Portaalilla on tarkoitus olla tämän aloitteen kattamia aloja laajaisempi.

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin taasen olisi tarjottava rajat ylittävään palvelujen tarjontaan yhdenmukaistettu ja standardoitu väline, jolla vähennetään vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia tiettyjen lähinnä pk-yritysten hallitsemien palvelumarkkinoiden kannalta. Kortilla on tarkoitus yksinkertaistaa hallintoa niin, että mukana on (koti)jäsenvaltio, josta palveluntarjoaja on peräisin, mutta sillä ei ole sananvaltaa siihen, mitä vaatimuksia palveluntarjoajan on täytettävä toisissa jäsenvaltioissa. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käyttöönoton myötä on jälkimmäisen tehtävänä ilmoittaa vaatimusten noudattamisesta ja varmistaa se ennalta määritetyn ja täysin standardoidun työnkulun puitteissa. Yhdestä kaikenkattavasta portaalista on yhteys tähän menettelyyn, jolloin se on käyttäjille helpompi löytää.

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin täytäntöönpano on täysimääräisesti sovitettu yhteen yhtä kaikenkattavaa portaalialueita koskevan hankkeen kehittämisen kanssa, ja siinä noudatetaan

sähköisen hallinnon toimintaohjelmassa hahmoteltuja periaatteita (erityisesti digitaalisuus, yhteentoimivuus, rajojen ylittävyys, yhden kerran periaate ja oletusarvona osallisuus)⁷.

Tällä ehdotuksella täydennetään myös täytäntöönpanopolitiikkaa, jota komissio samanaikaisesti harjoittaa sijoittautumisvapauteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen kohdistuvien perusteettomien tai kohtuuttomien kansallisen rajoitusten purkamiseksi.

Tämän direktiivin täytäntöönpanoa tuetaan sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmällä (IMI), joka perustettiin IMI-asetuksella⁸. Tätä järjestelmää on voinut käyttää noin 5 000 viranomaistahoaa vuodesta 2011 lähtien. Siitä tehdään jatkuvasti käyttäjäkyselyjä, ja se on osoittanut hyödyllisyytensä tammikuussa 2016 tapahtuneen eurooppalaisen ammattikortin käyttöönoton myötä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä direktiivi ja asetusehdotus, jolla sähköinen eurooppalainen palvelukortti otetaan käyttöön, ovat täysin yhdenmukaisia usean muun unionin politiikan kanssa ja erityisesti muiden hallinnon yksinkertaistamiseen ja hallinnollisen rasituksen vähentämiseen tähtäävien komission politiikkojen kanssa.

Asiakirjoja koskevien muodollisuuksien yksinkertaistamisessa noudatettaisiin tiiviisti niitä ratkaisuja, jotka on määrä ottaa käyttöön asetuksella (EU) 2016/1191 (kansalaisten vapaan liikkuvuuden edistämisestä yksinkertaistamalla tiettyjen yleisten asiakirjojen esittämistä Euroopan unionissa koskevia vaatimuksia)⁹.

Ammattipätevyyden tunnustamisen osalta otettiin vuonna 2013 käyttöön samanlainen hallinnon yksinkertaistamista edistävä väline – edellä mainittu eurooppalainen ammattikortti, joka on ollut tiettyjen ammattien harjoittajien (sairaanhoitajat, proviisorit, fysioterapeutit, vuoristo-oppaat ja kiinteistövälittäjät) saatavilla tammikuusta 2016 lähtien. Päällekkäisyyksien välttämiseksi tällä ehdotuksella varmistetaan, että ammattihenkilöt, jotka voivat hakea eurooppalaista ammattikorttia, eivät voi saada sähköistä eurooppalaista palvelukorttia.

Viranomaisten olisi päällekkäisyyksien välttämiseksi hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia kansallisten rekisterien yhteenliittäjä, mukaan luettuina direktiivillä 2009/101/EY edellytettyä yhtiörekistereiden ja asetuksen (EU) 2015/848 mukaista maksukyvyttömyysrekistereiden yhteenliittämistä, ennen kuin turvaudutaan muihin keinoihin saada tai tarkistaa aiemmin saadut tiedot sähköistä eurooppalaista palvelukorttia varten.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämä säädös kuuluu jaettuun toimivaltaan SEUT-sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti. Sillä pyritään helpottamaan sijoittautumista ja palvelujen tarjoamista sisämarkkinoilla sekä kehittämään lisää sijoittautumisoikeuden ja palvelujen rajat ylittävän

⁷ EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelma 2016–2020 – Hallinnon digitalisaatiokehityksen vauhdittaminen (COM(2016) 179).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1191, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, kansalaisten vapaan liikkuvuuden edistämisestä yksinkertaistamalla tiettyjen yleisten asiakirjojen esittämistä Euroopan unionissa koskevia vaatimuksia sekä asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 200, 26.7.2016, s. 1).

tarjoamisen vapauden yleisiä periaatteita, jotka vahvistetaan SEUT-sopimuksen 49 ja 56 artiklassa sekä palveludirektiivissä, ja panemaan ne täytäntöön. Direktiivi perustuu SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan, jotka muodostavat sijoittautumisvapauden toteutumisen yleisen oikeusperustan ja itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä koskevien säännösten oikeusperustan.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Lainsäädäntöehdotuksen yleisenä tavoitteena on varmistaa, että EU:n palvelujen sisämarkkinat, jotka eivät rajoitu yhden jäsenvaltion alueelle vaan kattavat koko EU:n alueen, toimivat moitteettomasti. Kun otetaan huomioon EU:n sisämarkkinoiden ylikansallinen luonne ja se, että rajat ylittäviin tilanteisiin on puututtava mahdollisimman johdonmukaisella tavalla, koko EU:ssa käytössä olevan tietoteknisen välineen – sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän IMIn – hyödyntäminen tuo sellaisia tehokkuusetuja, joita saadaan vain EU:n tason toiminnalla.

Lisäksi direktiivissä säädetään erityisesti koordinoivien viranomaisten roolia jäsenvaltiotasolla koskevia sääntöjä, joissa jätetään jäsenvaltioille – oman kansallisen tason hallinnollisen organisaationsa mukaan – vastuu asianmukaisen elimen määrittämisestä näiden sääntöjen noudattamiseksi.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tällä direktiivillä käyttöön otetut toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa sen tavoitteeseen lisätä palvelumarkkinoiden yhdentymistä EU:n tasolla mahdollistamalla parempi markkinoiden dynamiikka ja rajat ylittävä kilpailu. Ne ovat oikeassa suhteessa myös tavoitteisiin lisätä avoimuutta, vähentää kustannuksia ja yksinkertaistaa niitä menettelyjä, joita jäsenvaltiot kohdistavat palveluntarjoajiin rajat ylittävissä tilanteissa. Lisäksi ne pohjautuvat IMIin, joka on olemassa oleva EU:n tason tietotekninen väline, jota rahoitetaan EU:n talousarviosta ja joka on jo kansallisten viranomaisten käytössä. EU:n tason menettely tuo vain vähäisiä mukautuksia IMIin, mistä aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla. Kustannukset on arvioinneissa havaittu rajallisiksi käytössä olevissa vastaavanlaisissa menettelyissä, esimerkiksi eurooppalaisen ammattikortin yhteydessä.

Näillä toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen yksilöityjen ongelmien ratkaisemiseksi ja tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikka EU:n tason menettelyn edellytyksenä on jäsenvaltioiden viranomaisten aktiivinen rooli, jäsenvaltioilta ei odoteta suuria rahoituspanoksia, sillä käytössä on jo toiminnassa oleva sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä, joka on perustettu EU:n varoilla. Lisäksi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käytön odotetaan lisäävän kilpailua palvelumarkkinoilla, tuovan niille enemmän toimijoita ja lisäävän liikevaihtoa, millä tulee olemaan myönteinen vaikutus jäsenvaltioiden talouksiin.

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käyttö on palveluntarjoajille vapaaehtoista.

- **Toimintatavan valinta**

Tämä direktiivi perustuu SEUT-sopimuksen 53 ja 62 artiklaan, joiden mukaan ainoastaan unionin lainsäätäjät voi antaa direktiivejä. Siihen sisältyy säännöksiä jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä tiettyjen palvelutoimintojen aloittamisen osalta. Lisäksi sillä selvennetään, mitä täsmällisiä vaikutuksia sähköisellä eurooppalaisella palvelukortilla on toisen jäsenvaltion markkinoille mentäessä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Komissio on tätä ehdotusta valmistellessaan toteuttanut palveludirektiivin perusteellisen arvioinnin. Arvioinnissa kävi ilmi, että palveludirektiivin täytäntöönpano on tähän mennessä onnistunut vain osittain. Palveludirektiivi on onnistunut synnyttämään lisäkasvua jäsenvaltioiden uudistusten ansiosta. Keskeisillä palvelualoilla (kuten yrityspalvelut ja rakentaminen) toimivilla palveluntarjoajilla on kuitenkin edelleen vastassaan lukuisia esteitä. Jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön järjestelmä ei myöskään toimi täysipainoisesti. Keskitettyjen asiointipisteiden toiminnasta ja käyttökelpoisuudesta vuonna 2015 tehdyssä perusteellisessa analyysissä tultiin siihen tulokseen, että useimmat näistä asiointipisteistä eivät ole vielä saaneet toteutettua kaikkia odotettuja hallinnon yksinkertaistamistoimia palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen tai yrityksen perustamisen yhteydessä.

• Sidosryhmien kuuleminen

Komissio on toteuttanut useita analyyskejä ja kuulemisia kerätäkseen näyttöä täysin toimivien palvelualan sisämarkkinoiden tiellä vielä olevista esteistä ja keskittynyt erityisesti vuodesta 2014 käytössä olevien säännösten käytännön vaikutuksiin. On tehty taloudellinen arvio palvelumarkkinoiden kansallisten uudistusten vaikutuksista ja palveluntarjoajien vakuutusten saannista. Lisäksi on järjestetty sidosryhmien työpajoja osana sisämarkkinafoorumia vuosina 2014, 2015 ja 2016. Niissä tarkasteltiin pienten ja keskikokoisten yritysten haasteita kehittyä rajat ylittävillä alueellisilla markkinoilla tai palvelualojen (erityisesti yritys- ja rakennuspalvelujen) erityisiä haasteita – näitä aloja haittaa vähäinen rajat ylittävä kauppa ja sijoitustoiminta EU:n tasolla. Kerätyt kommentit ja tiedot paljastivat, että huolimatta viime vuosien edistymisestä palveluntarjoajien on useilla taloudellisesti merkittävillä aloilla edelleen vaikeaa laajentaa toimintaansa jäsenvaltioiden rajojen yli.

Sidosryhmillä on erilaisia näkemyksiä siitä, miten sitä kehystä, jota palvelumarkkinoihin sovelletaan EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, olisi mahdollista parantaa. Tällä direktiivillä ei muuteta mitään palveludirektiivissä vahvistettuja palvelujen rajat ylittävään tarjoamiseen kohdistuvia aineellisia sääntöjä eikä työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon, työterveyttä ja -turvallisuutta tai ympäristönsuojelua koskevia sääntöjä. Sidosryhmät vastustavat lähes yksimielisesti palveludirektiivin uutta käsittelyä.

Verkossa järjestettiin julkinen kuuleminen 3. toukokuuta ja 26. heinäkuuta 2016 välisenä aikana. Kuulemisessa kerättiin sidosryhmiltä lisää kannanottoja ja ensi käden kokemuksia näillä palvelualoilla erityisesti esteistä, joita EU:ssa vielä on palvelujen rajat ylittävässä tarjoamisessa.

Näiden kuulemisten tulokset ovat vahvistaneet, että kansallisella tasolla on edelleen olemassa perusteettomia tai kohtuuttomia vaatimuksia, jotka haittaavat palveluntarjoajia ja palvelujen vastaanottajia sisämarkkinoilla. Lisäksi kuulemisessa saatiin osviittaa siitä, miten sidosryhmät suhtautuvat toimintapolitiikkoihin. Niistä suurin osa halusi, että palvelujen rajat ylittävää tarjoamista haittaaviin jäljellä oleviin esteisiin olisi puututtava ja että olisi helpotettava vakuutuksen saantia näissä tilanteissa. Samalla olisi pidettävä yllä EU:n säännöstöä sosiaaliasioiden, työllisyyden, työterveyden ja -turvallisuuden sekä ympäristön aloilla ja harjoitettava kunnianhimoista täytäntöönpanopolitiikkaa. Komissio on tältä osin marraskuussa 2016 hyväksynyt kattavan täytäntöönpanopaketin, jolla puututaan kohtuuttomiin palvelujen alalla käyttöön otettuihin rajoituksiin yhdeksässä jäsenvaltiossa.

Tätä rajat ylittävien palvelumarkkinoiden kehittämisen tehostamiseen tähtäävää aloitetta kannatettiin myös kilpailukykyneuvoston 29. helmikuuta 2016 sisämarkkinastrategiasta antamissa päätelmissä¹⁰ ja Eurooppa-neuvoston 28. kesäkuuta 2016 antamissa päätelmissä¹¹. Myös Euroopan parlamentti kannatti sitä 26. toukokuuta 2016 antamassaan sisämarkkinastrategiaa koskevassa päätöslauselmassa¹².

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tämän direktiiviehdotuksen laatimisessa hyödynnettiin vuosina 2010–2011 suoritettua jäsenvaltioiden keskinäisen arvioinnin, vuosina 2011–2012 tehtyjen suorituskyvyn testausten ja vuosina 2012–2013 tehdyn vertaisarvioinnin tuloksia. Asiantuntijatietoa saatiin lisäksi erilaisista julkisista kuulemisista, kuten kesällä 2016 järjestetystä kuulemisesta.

Komissio kävi teknisistä kysymyksistä säännöllisesti keskusteluita myös palveludirektiivin täytäntöönpanoa käsittelevässä asiantuntijaryhmässään.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämän aloitteen valmistelemiseksi toteutettiin vaikutustenarviointi. Uudelleen toimitetussa raportissa otetaan huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan 14. lokakuuta 2016 antamassa alkuperäisessä kielteisessä lausunnossa¹³ esitetyt suositukset ja lautakunnan 8. marraskuuta 2016 antamassa lopullisessa myönteisessä lausunnossa¹⁴ esiin nostamat uudet näkökohdat. Erityisesti voidaan mainita, että ongelman kuvausta ja vaikutustenarvioinnin laajuutta on selkiytetty, erilaiset toimintavaihtoehdot on ryhmitelty selkeästi tunnistettaviksi vaihtoehtopaketeiksi ja hallintokustannusten vähentymistä on arvioitu täsmällisemmin.

Yksittäisiä toimintavaihtoehtoja on tarkasteltu vaikutustenarvioinnissa ja ne on ryhmitelty toimintavaihtoehtopaketeiksi. Tarkastellut toimintavaihtoehtopaketit olivat seuraavat:

- Ensimmäinen toimintavaihtoehtopaketti mahdollistaisi sen, että palveluntarjoaja saisi todistuksen laillisesta sijoittautumisesta kotijäsenvaltioon ja myös vahvistuksen toimintansa vakuutusturvasta kotijäsenvaltiossa.
- Toinen toimintavaihtoehtopaketti mahdollistaisi sen, että palveluntarjoaja voisi käyttää EU:n tason menettelyä toisen jäsenvaltion markkinoille pääsyn helpottamiseksi. Tähän kuuluisi pitkälle kehitetty sähköinen mekanismi, joka olisi käyttöyhteydessä IMIin ja joka helpottaisi niiden lähetettyä henkilöstöä koskevien muodollisuuksien täyttämistä, joita vastaanottava jäsenvaltio voi valita käyttävänsä. Lisäksi siinä puututtaisiin vakuutuksiin liittyviin käytännön esteisiin rajat ylittävissä tilanteissa.
- Kolmannessa toimintavaihtoehtopaketissa tehtäisiin sama kuin paketissa 2, minkä lisäksi sillä vähennettäisiin useiden keskeisten yrityspalvelujen (arkkitehti-, insinööri- ja laskentatoimen palvelut) sääntelyeroja yhdenmukaistamalla muutamia palveluntarjoajiin näillä kolmella palvelualalla sovellettavia vaatimuksia (oikeudellista muotoa koskevat rajoitukset, vaatimukset, joissa vahvistetaan ammattihenkilöiltä edellytettävä

¹⁰ [Neuvoston päätelmät palvelujen ja tavaroiden sisämarkkinastrategiasta, 29. helmikuuta 2016.](#)

¹¹ [Eurooppa-neuvoston päätelmät, 28. kesäkuuta 2016.](#)

¹² [Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. toukokuuta 2016 sisämarkkinastrategiasta.](#)

¹³ Sääntelyntarkastelulautakunnan vaikutustenarvioinnista antamassa alkuperäisessä lausunnossa suositeltiin lähinnä ongelman määrittelyn vahvistamista, eri vaihtoehtojen muotoilun ja niiden yhteen nivomisen pohtimista ja tarkempien tietojen antamista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista ja sidosryhmien näkemyksistä.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

prosenttiosuus osakkeista, sekä monialatoiminnan tarjoamista koskevat rajoitukset).

- Neljännessä toimintavaihtoehtopaketissa tehtäisiin sama kuin paketissa 3, minkä lisäksi sillä otettaisiin käyttöön erityisiä ratkaisuja toissijaiseen toimipaikkaan (sivuliikkeet ja toimipisteet) liittyviin edellä mainittuihin sääntelyeroihin puuttumiseksi vapauttamalla ulkomaiset palveluntarjoajat tietyistä vaatimuksista siten, että vastaanottavalle jäsenvaltiolle annettaisiin samalla mahdollisuus ottaa käyttöön vaihtoehtoisia suoja-toimia.

Ensimmäisellä paketilla saataisiin tilannetta yksinkertaistettua jonkin verran, mutta sen vaikutukset olisivat kuitenkin muihin paketteihin verrattuna vähäisemmät. Vaikka niin paketilla 3 kuin paketilla 4 olisi pakettia 2 vahvemmat vaikutukset, koska niissä puututaan myös sääntelyesteisiin (hallinnon yksinkertaistamisen lisäksi), komissio päätti valita paketin 2, koska pakettien 3 ja 4 kattamien rajoittavimpien vaatimusten poistaminen kohdennetuilla täytäntöönpanotoimilla, joita täydennetään palvelun tarjoavaan ammattikuntaan sovellettavaan sääntelykehikseen kokonaisuudessaan kohdistuvilla erityissuosituksilla, näyttää oikeasuhteisemmalta kuin lainsäädäntöehdotus, jolla toteutetaan vähimmäistason yhdenmukaistaminen muutamien vaatimusten osalta muutamilla palvelu-aloilla. Paketti 4 hylättiin myös sen vuoksi, että sitä voitaisiin pitää alkuperämaahan perustuvana toimintamallina, jossa ulkomaiset palveluntarjoajat ovat ainoastaan kotijäsenvaltionsa lainsäädännön alaisia, mikä johtaisi kotimaisten palveluntarjoajien käänteiseen syrjintään.

Valitun paketin odotetaan lisäävän valtioiden rajojen yli laajentuvien palveluntarjoajien oikeusvarmuutta ja tuottavan niille kustannussäästöjä. Sen odotetaan lisäävän markkinoiden dynamiikkaa ja kilpailua, mikä puolestaan lisää kuluttajien valinnanvaraa ja heille koituvaa lisäarvoa.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotetulla direktiivillä edistetään sääntelyn toimivuutta palveluntarjoajien markkinoille pääsyn osalta ja sääntelyn yksinkertaistamista parantamalla menettelyjä, joilla palveluntarjoajat saavat pääsyn toisen jäsenvaltion markkinoille. Tällä ei muuteta palveludirektiivin mukaisia vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuksia.

- **Perusoikeudet**

Tällä ehdotuksella edistetään perusoikeuskirjaan sisältyviä oikeuksia. Henkilötietojen suoja varmistetaan lisäksi perusoikeuskirjan 8 artiklan mukaisesti. Tämän aloitteen päätavoitteena on helpottaa sijoittautumisoikeutta ja oikeutta tarjota palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa, kuten perusoikeuskirjan 15 artiklan 2 kohdassa määrätään, ja varmistaa, ettei minkäänlaista edes välillistä kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää esiinny (edistämällä perusoikeuskirjan 21 artiklan 2 kohdan säännösten täytäntöönpanoa). Lisäksi on tarkoitus EU:n tasolla ottaa käyttöön puolueeton, oikeudenmukainen ja kohtuullisen nopea menettely myös komission osallistumisen osalta, kuten perusoikeuskirjan 41 artiklassa edellytetään. Lisäksi oikeuksien (eli palvelujen tarjoamisen vapauden) väärinkäytön kieltä otetaan asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjan 54 artiklan mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksesta odotetaan kohdistuvan vaikutuksia EU:n talousarvioon niiltä osin kuin tulevassa sähköisessä eurooppalaisessa palvelukortissa hyödynnetään IMIä operatiivisena perustana. IMIä on mukautettava sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin liittyvän menettelyn ja varastointivaatimusten tukemiseksi ja täydennettävä joillakin lisätoiminnoilla – julkinen käyttöliittymä palveluntarjoajille, yhteenliitännät muihin asiaan liittyviin järjestelmiin ja

taustajärjestelmä kansallisille viranomaisille. Tämä johtuu siitä, että IMI tarjotaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin yhteyteen välineeksi, jota voidaan käyttää tietojen vaihtoon ja keskinäiseen avunantoon tietyn jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välillä sanotun kuitenkin rajoittamatta muita jäsenvaltioiden käyttöön ottamia ratkaisuja.

Vaikutukset EU:n talousarvioon ovat vähäiset, sillä IMIn käyttö sähköisen eurooppalaisen palvelukortin tukena tuottaa merkittäviä mittakaava- ja kattavuusetuja. Lisäksi IMIn keskeiset nykyiset ja kehitteillä olevat valmiudet ovat suurelta osin sähköisen eurooppalaisen palvelukortin vaatimuksia vastaavat. Mukautus- ja kehityskustannukset jäävät tämän vuoksi oleellisesti pienemmiksi.

Mahdolliset määrärahatarpeet katetaan uudelleenjärjestelyillä. EU:n talousarvioon ei odoteta kohdistuvan vaikutuksia niiden määrärahojen lisäksi, jotka on jo sisällytetty komission viralliseen rahoitussuunnitelmaan.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Direktiivissä edellytetään, että sitä on ensimmäisen kerran arvioitava 36 kuukautta sen päivän jälkeen, johon mennessä se on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja sen jälkeen vähintään joka viides vuosi. Jäsenvaltioita, palveluntarjoajia, työmarkkinaosapuolia ja muita sidosryhmiä pyydetään myös arvioimaan aloitteen toimivuutta. Huomioon otetaan erityisiä indikaattoreita, joilla voidaan arvioida direktiivin vaikutuksia; tällaisia indikaattoreita ovat esimerkiksi sähköistä eurooppalaista palvelukorttia käyttävien palveluntarjoajien määrä, heidän kokemuksensa hallinnollisesta rasituksesta, käytettyjen menettelyjen nopeus tai jäsenvaltioiden välisten tiedonvaihtojen määrä.

• Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)

Tässä ehdotuksessa ei edellytetä selittäviä asiakirjoja kaikkien säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio antaa kuitenkin ohjeita sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käyttöön ottamista koskevan asetusehdotuksen mukaisten kaikkien työnkulkujen ja hallinnollisten välineiden soveltamisesta. Tällaiset ohjeet annetaan, kun kaikki tämän direktiivin ja asetusehdotuksen mukaan tarvittavat delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset on annettu.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotus muodostuu seuraavista säännöksistä:

1 artiklassa esitetään ehdotuksen kohde, mikä on asetuksella[ESC Regulation] käyttöön otettua sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan lainsäädäntö- ja toimintakehyksen vahvistaminen, ja vahvistetaan sähköisen kortin haltijoiden palvelutoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt.

2 artiklassa esitetään tämän direktiivin soveltamisala niin, että siihen kuuluvat direktiivin liitteessä luetellut yritys- ja rakennuspalvelut. Liitteen ulkopuolelle on jätetty toiminnot, jotka on kokonaisuudessaan tai osittain jätetty myös direktiivin 2006/123/EY ulkopuolelle.

Lisäksi siinä todetaan direktiivin 2006/123/EY tavoin, ettei tällä direktiivillä vaikuteta yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen määrittämiseen tai järjestämiseen eikä kilpailulainsäädännön piiriin kuuluviin sääntöihin. Sillä ei myöskään vaikuteta kulttuuriseen tai kielelliseen monimuotoisuuteen tai tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen. Direktiivillä ei näiden lisäksi vaikuteta yleisen rikosoikeuden eikä työ-, vero- tai sosiaaliturvalainsäädännön säännöksiin.

Samoin kuin direktiivissä 2006/123/EY tässä direktiivissä selkiytetään, että sitä ei sovelleta, jos se on ristiriidassa palvelutoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen erityisiä näkökohtia tietyillä aloilla tai tietyissä ammateissa säätelevien muiden unionin säädösten kanssa. Siinä myös korostetaan, ettei tällä direktiivillä rajoiteta direktiivien 96/71/EY ja 2014/67/EU soveltamista työntekijöiden työhön toiseen jäsenvaltioon lähettämisen osalta.

3 artiklassa esitetään direktiivissä käytettävät määritelmät.

4 artiklassa selvennetään sähköisen eurooppalaisen palvelukortin todistusarvoa unionissa siltä osin kuin on kyse palveluntarjoajan sijoittautumisesta kotijäsenvaltioon, josta se laajentaa toimintaansa käyttämällä kyseistä sähköistä korttia.

5 artiklassa selostetaan yksityiskohtaisesti sähköisen eurooppalaisen palvelukortin vaikutukset sen toimiessa todisteena kortin haltijan oikeudesta tarjota palveluja vastaanottavan jäsenvaltion alueella joko väliaikaisesti tai siellä sijaitsevan sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston kautta. Kun sähköinen kortti on myönnetty, se estää vastaanottavaa jäsenvaltiota kohdistamasta kortin haltijaan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia määräyksiä palvelujen tarjoamiseen liittyvien ennakkolupa- ja ennakoilmoitusjärjestelmien osalta. Tällaiset ennakkotarkastukset on nimittäin jo tehty sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämismenettelyn yhteydessä. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämismenettelyssä ei kuitenkaan voida ottaa huomioon sellaisia ennakkotarkastuksia, jotka ovat erittäin monimutkaisia tai joihin liittyy valintoja yritysten välillä. Jälkitarkastukset ovat sähköisen kortin haltijoiden osalta käytössä samalla tavoin kuin muidenkin palveluntarjoajien osalta.

6 artiklassa asetetaan kaikkien jäsenvaltioiden viranomaisille velvoite – pyytäessään menettelyjen tai muodollisuuksien yhteydessä tietojen toimittamista – olla vaatimatta sähköisen kortin haltijoita toimittamasta sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin jo sisältyviä tietoja.

7 artiklassa vahvistetaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin olevan voimassa toistaiseksi koko vastaanottavan jäsenvaltion alueella, ellei sen voimassaoloa keskeytetä tai sitä kumota tai peruuteta. Uusia sivuliikkeitä, toimipisteitä tai toimistoja koskevat luvat säilyvät voimassa, kunhan niistä säädetään direktiivissä 2006/123/EY.

8 artiklan mukaan sähköistä korttia koskeva hakemus olisi toimitettava kotijäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle.

9 artiklassa todetaan, että sähköistä eurooppalaista palvelukorttia eivät voi hakea ne palveluntarjoajat, joiden osalta on jo otettu käyttöön eurooppalainen ammattikortti.

10 artiklassa turvataan jäsenvaltioiden oikeus vedota yleiseen etuun liittyviin pakottaviin syihin direktiivin 2006/123/EY mukaisesti.

11 artiklassa kuvataan sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevaan hakemukseen liittyvät tarkistus- ja täydennystehtävät, jotka kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on suoritettava ennen hakemuksen lähettämistä eteenpäin vastapuolelleen vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Se sisältää myös muutoksenhakumekanismit kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen toiminnan tai toimimatta jättämisen osalta.

12 artiklassa kuvataan menettelyvaiheet myönnettäessä sähköinen eurooppalainen palvelukortti palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista varten. Koordinoiva viranomainen ilmoittaa vastaanottavan jäsenvaltion sovellettavista vaatimuksista, kun maahan tulevalle palveluntarjoajalle on myönnetty pääsy, tai se ilmoittaa vastaanottavan jäsenvaltion perustellusta päätöksestä vastustaa sähköisen kortin myöntämistä. Tämä päätös sitoo kotijäsenvaltion koordinoivaa viranomaista. Jos vastalauseita ei ilmoiteta viimeistään kahden

viikon kuluessa, lähetetään varoitus, ja vastaanottavalla jäsenvaltiolla on kaksi lisäviikkoa aikaa reagoida. Tämän ajanjakson päättyessä sähköinen kortti myönnetään nimenomaisesti tai hiljaisella suostumuksella. Säännöksiin sisältyy oikeus hakea muutosta kotijäsenvaltion tai vastaanottavien jäsenvaltioiden koordinoivien viranomaisten päätöksiin.

13 artiklassa kuvataan menettelyvaiheet myönnettäessä sähköinen eurooppalainen palvelukortti palvelujen tarjoamiseksi sivuliikkeiden, toimipisteiden tai toimistojen muodossa tapahtuvan sijoittautumisen kautta. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomaisen ilmoittaa sen alueella sovellettavista vaatimuksista, joiden on täyttyttävä, jotta pääsy voidaan myöntää. Hakijan on todistettava tarvittavien vaatimusten noudattaminen. Jos vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomaisen ei tee päätöstä hakijan kanssa toteutetun asianmukaisen menettelyn jälkeen ja huolimatta sille lähetetystä reagointiin kannustavasta varoituksesta, sähköinen kortti myönnetään. Säännöksiin sisältyy oikeus hakea muutosta kotijäsenvaltion tai vastaanottavien jäsenvaltioiden koordinoivien viranomaisten päätöksiin.

14 artiklassa otetaan käyttöön kotimaan tasolla yhden kerran periaate, jonka mukaan sähköistä eurooppalaista palvelukorttia hakevan ei tarvitse toimittaa uudestaan kotijäsenvaltion viranomaisten hallussa olevia tietoja ja asiakirjoja.

15 artiklassa luetellaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa esiin tulevat tilanteet, joissa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolo on keskeytettävä tai kortti on kumottava.

16 artiklassa luetellaan kotijäsenvaltiossa esiin tulevat tilanteet, joissa kaikkien palveluntarjoajalle kyseisen palvelutoiminnan osalta myönnettyjen sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolo on keskeytettävä tai kortit on kumottava.

17 artiklassa esitetään kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion rooli sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaoloa keskeytettäessä tai kumottaessa kortti tai peruutettaessa se kortin haltijan pyynnöstä. Siinä otetaan käyttöön kyseisiä sähköisen kortin haltijoita koskeva kuulemismenettely.

18 artiklassa säädetään 12 ja 13 artiklassa tarkoitettua komissiolle siirretyn säädösvallan käyttämisestä.

19 artiklassa määritellään komissiota täytäntöönpanosäädösten antamisessa avustava komitea ja asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti sovellettava menettely.

20 ja 21 artiklassa asetetaan komissiolle seuranta- ja uudelleentarkasteluvelvoitteet tämän direktiivin vaikutuksen osalta.

22 artikla käsittelee direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamista. Esitetyt päivämäärät ovat samat kuin sähköisen eurooppalaisen palvelukortin käyttöön ottamista koskevan asetusehdotuksen osalta esitetyt päivämäärät.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**asetuksella ... [ESC Regulation] käyttöön otettua sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevasta lainsäädäntö- ja toimintakehyksestä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,¹⁵ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁶,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä SEUT-sopimuksessa taataan palveluntarjoajille vapaus sijoittautua jäsenvaltioihin ja vapaus tarjota palveluja eri jäsenvaltioissa.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY¹⁷ vahvistetaan yleiset säännökset, joilla helpotetaan palveluntarjoajien sijoittautumisvapauden käyttöä ja palvelujen vapaata liikkuvuutta. Siinä säädetään muun muassa, että jäsenvaltioiden olisi yksinkertaistettava hallintoa esimerkiksi tarjoamalla sähköisiä menettelyjä keskitettyjen asiointipisteiden kautta, yksinkertaistettava nykyisiä menettelyjä ja vähennettävä oikeaksi todistettujen asiakirjojen tarvetta sekä hyödynnettävä parhaalla tavalla hiljaisen hyväksynnän järjestelmää. Direktiivissä vahvistetaan myös puitteet, joilla edistetään vapautta tarjota palveluja väliaikaisesti toisessa jäsenvaltiossa.
- (3) Direktiivissä 2006/123/EY edellytetään jäsenvaltioiden ottavan käyttöön keskitettyjä asiointipisteitä, joiden kautta palveluntarjoaja, joka haluaa sijoittautua tai tarjota palveluja, voi löytää kaikki asiaan kuuluvat tiedot noudatettavista vaatimuksista ja sähköisistä menettelyistä kaikkien muodollisuuksien, lupien ja ilmoitusten osalta, ja pitävän ne jatkuvasti ajan tasalla. Palveluntarjoajat joutuvat kuitenkin edelleen tekemisiin kalliiden tietovaatimusten kanssa, ja niiden on vaikeaa noudattaa kansallisia menettelyjä etäältä nimenomaan alakohtaisten vaatimusten osalta. Eri jäsenvaltioiden

¹⁵ EUVL C , , s. .¹⁶ EUVL C , , s. .¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

viranomaisten välisen yhteistyön olisi periaatteessa tapahduttava sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta – kyseessä on tietotekninen alusta, joka tarjotaan mainitun direktiivin mukaiseen rajat ylittävään tietojen vaihtoon ja keskinäiseen avunantoon. Viranomaisilla on joskus epäilyjä palveluntarjoajan laillisesta sijoittautumisesta toiseen jäsenvaltioon, mutta IMIn nykyisin tarjoamia yhteistyömahdollisuuksia ei silti hyödynnetä täysimääräisesti. Lupiin ja ilmoituksiin liittyvät muodollisuudet edellyttävät usein paperimuodossa toimitettavia asiakirjoja, joiden käännettäminen maksaa paljon. Tietoa näistä esteistä ei joko ole saatavilla verkossa tai tiedot ovat niukkoja, puutteellisia tai hajanaisia tai niitä on vaikea tulkita rajojen yli laajentuvan palveluntarjoajan erityisolosuhteissa, sillä kansalliset säännöt koskevat usein puhtaasti kansallisia tilanteita. Palveluntarjoajat joutuvat usein toimittamaan tietonsa ja asiakirjansa uudelleen.

- (4) Käytössä on edelleen vaatimuksia, joiden vuoksi palveluntarjoajien toiminnan laajentaminen sisämarkkinoilla on työlästä ja vähemmän houkuttelevaa; eri viranomaisilla on esimerkiksi käytössä lukuisia erilaisia lupamenettelyjä, eivätkä viranomaiset kykene sijoittautumisen osalta tunnustamaan vastavuoroisesti muissa jäsenvaltioissa aiemmin täytettyjä edellytyksiä tai soveltavat palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen osalta suhteettomia tai perusteettomia rajoituksia. Vaatimusten noudattamisesta aiheutuu näin ollen palveluntarjoajille moninaisia ja suhteettomia kustannuksia, jos ne haluavat laajentaa toimintaansa rajojen yli.
- (5) Rajat ylittävä kauppa ja sijoitustoiminta tiettyjen yritys- ja rakennuspalvelujen alalla on erityisen vähäistä – potentiaalia palvelumarkkinoiden tiiviimpään yhdentymiseen on – ja kielteiset vaikutukset talouden muihin osiin ovat huomattavat. Tällainen tehottomuus johtaa tilanteisiin, joissa kasvun ja työpaikkojen lisäämismahdollisuuksia sisämarkkinoilla ei täysin hyödynnetä.
- (6) Tällä direktiivillä pyritään helpottamaan sijoittautumista ja palvelujen vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla sekä kehittämään lisää sijoittautumisoikeuden ja palvelujen rajat ylittävän tarjoamisen vapauden yleisiä periaatteita, jotka vahvistetaan SEUT-sopimuksen 49 ja 56 artiklassa ja direktiivissä 2006/123/EY, ja panemaan ne täytäntöön. Sen olisi perustuttava SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan, joka koskee sijoittautumisvapautta ja itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä, sekä SEUT-sopimuksen 62 artiklaan, jolla kyseistä määräystä sovelletaan palveluihin.
- (7) Tällä direktiivillä helpotetaan palvelutoiminnan aloittamista ja harjoittamista, ja se pohjautuu direktiiviin 2006/123/EY mutta ei millään tavoin muuta sen sääntöjä. Tämän direktiivin soveltamisala on vieläkin rajallisempi kuin palveludirektiivin soveltamisala. Se kohdistuu nimenomaisesti yritys- ja rakennuspalvelujen aloihin, joilla on edelleen paljon rajat ylittävää toimintaa haittaavia esteitä. Rajat ylittävä kauppa ja sijoitustoiminta rakennuspalvelujen ja useiden yrityspalvelujen alalla on lisäksi vähäistä, ja molempien alojen tuottavuus on kasvanut heikosti viime vuosikymmenen aikana.
- (8) Kaikki asiat, toiminnot ja alat, jotka on jätetty direktiivin 2006/123/EY soveltamisalan ulkopuolelle, pitäisi jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tällä direktiivillä ei eritotenkaan ole vaikutusta sellaisiin asioihin, toimintoihin tai aloihin, jotka johtuvat vero-, sosiaaliturva- ja työläinsäädännöstä, mukaan luettuina lakisääteiset tai sopimuksiin perustuvat työehtoja, työoloja, työterveyttä ja -turvallisuutta sekä työnantajien ja työntekijöiden välistä suhdetta koskevat säännökset ja määräykset. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöön. Tällä direktiivillä ei liioin rajoiteta minkään

kilpailuoikeudesta johtuvan säännöksen soveltamista eikä minkään kansainväliseen yksityisoikeuteen pohjautuvan sovellettavaa lainsäädäntöä tai lainkäyttövaltaa koskevan säännön soveltamista.

- (9) Johdonmukaisuuden vuoksi mahdolliset ristiriidat tämän direktiivin ja muiden sellaisten EU:n säädösten välillä, joissa säännellään palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen tietyllä alalla liittyviä tietyjä näkökohtia, olisi ratkaistava siten kuin direktiivin 2006/123/EY 3 artiklassa säädetään kyseisen direktiivin ja tällaisten säädösten välisistä mainittujen muiden säädösten soveltamiseen liittyvistä ristiriidoista. Tämän direktiivin säännöksiin ei näin ollen voida vedota sellaisten ennakkolupajärjestelmien, ennakkoilmoitusjärjestelmien tai sijoittautumista koskevien vaatimusten perustelemiseksi, jotka on kielletty muissa EU:n säädöksissä, joissa säännellään palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen tietyllä alalla liittyviä tietyjä näkökohtia, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY¹⁸. Tällä direktiivillä ei myöskään millään tavoin vaikuteta niihin velvoitteisiin, joita palveluntarjoajien olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY¹⁹ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/67/EU²⁰ mukaisesti.
- (10) Tässä direktiivissä selvennetään edellytyksiä, joiden täyttyessä asianomaiset palveluntarjoajat voivat hyötyä asetuksella ...[ESC Regulation] käyttöön otetusta sähköisestä eurooppalaisesta palvelukortista, samoin kuin sitä, minkälainen rooli kotijäsenvaltiolla ja vastaanottavalla jäsenvaltiolla olisi oltava ja mitkä kotijäsenvaltion toimet vastaanottavan jäsenvaltion olisi hyväksyttävä. Sähköinen eurooppalainen palvelukortti on palveluntarjoajalle myönnettävä vapaaehtoinen väline.
- (11) Tämä direktiivi sisältää myös sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaoloa ja sen voimassaolon keskeyttämiseen tai sen kumoamiseen johtavia syitä koko Euroopan unionissa koskevat puitteet. Kun palveluntarjoaja ei voi laillisesti jatkaa niiden palvelujen tarjoamista yli rajojen, joita varten sähköistä korttia alun perin haettiin, sähköisen kortin voimassaolo olisi tarvittaessa keskeytettävä tai kortti olisi kumottava.
- (12) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin päätarkoituksena on saada käyttöön yhtenäinen ja yksinkertaistettu menettely niitä palveluntarjoajia varten, jotka haluavat laajentaa palvelujen tarjoamista sisämarkkinarajojen yli. Sähköinen kortti on sähköinen todistus siitä, että palveluntarjoaja on laillisesti sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon (kotijäsenvaltio). Vastaanottavat jäsenvaltiot, joihin palveluntarjoaja haluaa laajentaa toimintaansa, eivät saisi soveltaa sähköisen kortin haltijoihin omia ennakkolupa- tai -ilmoitusjärjestelmiään, jotka on kansallisen lainsäädännön nojalla otettu käyttöön palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen tarkastamiseksi; tähän on jo ollut tarkastuksen kohteena ennen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (13) Tällä direktiivillä käyttöön otettavalla menettelyllä pyritään panemaan täytäntöön direktiivin 2006/123/EY yleiset säännöt ja periaatteet rajat ylittävän sijoittautumisen ja tiettyjen palvelujen väliaikaisen tarjoamisen yhteydessä.
- (14) Tiettyjä direktiivillä 2006/123/EY säänneltyjä vaatimuksia ja niihin liittyviä lupia ja ilmoituksia ei pitäisi tarkastaa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisen yhteydessä, kun otetaan huomioon niiden monimutkaisuus tai kolmansien osapuolten osallistuminen, joita sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin liittyvissä yhtenäisissä menettelyissä ei voida ottaa asianmukaisesti huomioon. Tämä koskee valintamenettelyjä määrältään rajattujen lupien myöntämiseksi ja paikkakohtaisten edellytysten valvontaa, onpa sitten kyse paikasta, jossa palvelut tosiasiallisesti tarjotaan, tai paikasta, jonne palveluntarjoaja sijoittaa toimintansa. Sähköinen eurooppalainen palvelukortti ei myöskään sovellu hankintasopimusten, suunnittelukilpailujen tai käyttöoikeussopimusten suorittamista silmällä pitäen toteutettaviin valintamenettelyihin.
- (15) Palveluntarjoajiin kohdistuvat tarkastukset, joista jo säädetään muussa horisontaalisessa EU:n lainsäädännössä, olisi samaten jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä koskee ammattipätevyyden tunnustamiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY²¹ mukaan liittyviä vaatimuksia ja tarkastuksia, vaikka ne mainittaisiinkin alakohtaisessa lainsäädännössä.
- (16) Myöskään rajavastuuyhtiöinä toimivia palveluntarjoajia koskevia vaatimuksia, jotka liittyvät tiettyjen yritystietojen julkistamiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/101/EY²² ja neuvoston direktiivin 89/666/ETY²³ mukaisesti, tai toisessa jäsenvaltiossa yhtiöoikeuden mukaisesti rekisteröityjen yhtiöiden sivuliikkeiden rekisteröimiseen kansallisissa säännöissä kohdistettuja vaatimuksia tai tarkastuksia ei pitäisi ottaa sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan menettelyn piiriin, sillä sen on tarkoitus käsitellä alakohtaisia asioita direktiivin 2006/123/EY puitteissa.
- (17) Sähköinen eurooppalainen palvelukortti tarjoaa lukuisia etuja. Se toimii todisteena laillisesta sijoittautumisesta kotijäsenvaltioon. Niin kauan kuin sähköinen eurooppalainen palvelukortti on voimassa, sen olisi toimittava koko EU:ssa pätevänä todisteena laillisesta sijoittautumisesta kotijäsenvaltioon kyseisen sähköisen kortin piiriin kuuluvien palvelujen osalta. Tällainen todiste olisi hyväksyttävä myös kotimaassa julkisen hallinnon eri tasoilla ja aloilla. Voimassa oleva sähköinen eurooppalainen palvelukortti sisältää tietoja, joita usein edellytetään eri yhteyksissä, esimerkiksi palvelujen suorittamisen aikana tai sen jälkeen tehtävät tarkastukset, hankintasopimuksen, suunnittelukilpailun tai käyttöoikeussopimuksen tekeminen, tytäryhtiöiden perustaminen tai sivuliikkeiden rekisteröiminen yhtiöoikeuden mukaisesti sekä palveluntarjoajan rekisteröiminen pakollisiin sosiaalivakuutusjärjestelmiin. Koska nämä tiedot ovat jo saatavilla voimassa olevassa

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

²³ Neuvoston direktiivi 89/666/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkistamisvaatimuksista, jotka koskevat toisen valtion lainsäädännön alaisten, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden jäsenvaltioon avaamia sivuliikkeitä (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36).

sähköisessä eurooppalaisessa palvelukortissa, jäsenvaltioiden viranomaiset eivät saisi pyytää näitä tietoja sähköisen kortin haltijoilta näihin muihin tarkoituksiin.

- (18) Jäsenvaltiot eivät myöskään saisi kohdistaa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijoihin mitään palvelujen tarjoamiseen liittyviä lupa- tai ilmoitusjärjestelmiä koskevia vaatimuksia ennen palvelun tarjoamista. Jäsenvaltiot eivät saisi toistaa kokonaan tai osittain sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisen yhteydessä aiemmin tehtyjä tarkastuksia silloin, kun palvelujen tarjoaminen on aloitettu vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Vero-, sosiaaliturva- ja työlainsäädännöstä johtuvia lupa- tai ilmoitusjärjestelmiä sovelletaan, koska tällaiset asiat eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Toimivaltaisten viranomaisten käynnistämien jälkitarkastusten ja tutkimusten olisi kuitenkin edelleen oltava hyväksyttävissä palvelujen suorittamisen tarkastuksissa, kuten nykyisessä EU:n lainsäädännössä säädetään. Jos tällaisissa tarkastuksissa paljastuu vakavia vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien vaatimusten rikkomisia, tämä voi johtaa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämiseen tai kortin kumoamiseen.
- (19) Marraskuun 20 päivänä 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU²⁴ otettiin käyttöön eurooppalaista ammattikorttia koskeva lainsäädäntökehys; kortilla on tarkoitus antaa sen saaville ammattihenkilöille oikeus harjoittaa toisessa (vastaanottavassa) jäsenvaltiossa väliaikaisesti tai toissijaisen toimipaikan kautta samaa ammattia, jota varten he ovat jo aiemmin sijoittautuneet (koti)jäsenvaltioon. Sähköistä eurooppalaista palvelukorttia, joka on menettelynä tarkoitettu laaja-alaisesti palveluja varten eikä käsittelemään ammattipätevyyteen liittyviä kysymyksiä, ei näin ollen pitäisi soveltaa niihin palveluihin, joita varten on otettu käyttöön erityinen eurooppalainen ammattikortti, paitsi jos ammattipätevyyden tunnustamiseen liittymättömät alakohtaiset vaatimukset ja niiden valvonta jäävät käyttöön toissijaisen toimipaikan hankkimisessa tietyn ammatin osalta.
- (20) Jotta voidaan keskittää toimia ja päätöksiä jäsenvaltion sisällä ja helpottaa yhteistyötä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion eri toimivaltaisten viranomaisten välillä, koordinoivan viranomaisen kotijäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa olisi viime kädessä oltava vastuussa sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin liittyvien kysymysten käsittelystä ja koordinoitava näin eri toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta saatuja tietoja ja toimittava yhteispisteenä muissa jäsenvaltioissa toimiviin vastapuoliinsa nähden. Sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus olisi siten toimitettava kotijäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle.
- (21) Palveluntarjoajille on tarjolla kahdentyyppisiä sähköisiä eurooppalaisia palvelukortteja: palvelujen väliaikaiseen rajat ylittävään tarjoamiseen toisissa jäsenvaltioissa liittyvä yksinkertaisempi menettely, jolla ensisijaisesti tarkastetaan palveluntarjoajien aiempi sijoittautuminen kotijäsenvaltioon ja jossa vastaanottava jäsenvaltio voi vastustaa palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista ainoastaan yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, sekä monimutkaisempi menettely, jonka myötä vastaanottava jäsenvaltio voi tarkastaa alueellaan toistaiseksi toissijaisen toimipaikan perustamisena sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston muodossa

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/55/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 132).

tapahtuvaa taloudellista toimintaa, jotta voidaan yksinkertaistetun työnkulun avulla varmistaa vastavuoroisen tunnustamisen toteutuvan asianmukaisesti ja nopeasti.

- (22) Sähköinen eurooppalainen palvelukortti on aiemmin johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneiden palveluntarjoajien saatavilla. Vaikka kolmansista maista peräisin olevien yhtiöiden tytäryhtiöiden pitäisi voida hakea tällaista sähköistä korttia, tällaisten yhtiöiden sivuliikkeet, toimipisteet tai toimistot eivät SEUT-sopimuksen 48 artiklan mukaisesti kuitenkaan saisi hakea sitä, sillä kyseisessä artiklassa varataan sijoittautumisvapaus ja palvelujen vapaa liikkuvuus koskemaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti muodostettuja yhtiöitä, joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionin alueella.
- (23) Toissijaista toimipaikkaa varten myönnettävän sähköisen eurooppalaisen palvelukortin olisi mahdollistettava palvelujen tarjoaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa paitsi sivuliikkeiden ja toimipisteiden myös kaikenlaisten sen alueella sijaitsevien toimistojen välityksellä. Sähköistä eurooppalaista palvelukorttia käytettäessä toissijainen toimipaikka ei kuitenkaan saisi käsittää palvelujen tarjoamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa kotijäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden tytäryhtiöiden kautta. Tytäryhtiö on erillinen oikeushenkilö, joten siihen kohdistettavien tarkastusten on oltava luonteeltaan monimutkaisempia kuin sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston, jotka eivät ole erillisiä oikeushenkilöitä, kautta tapahtuvaan palvelujen tarjoamiseen kohdistettavien tarkastusten. Sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin liittyvä menettely ei sovellu kattamaan tällaisia monimutkaisia tarkastuksia.
- (24) Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen olisi sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen saatuaan täydennettävä se ja validoitava sen sisältö, jotta voidaan tarkasti todistaa palveluntarjoajan laillinen sijoittautuminen kotijäsenvaltioon ja kuvata asiaan liittyvät olosuhteet siten, että vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset voivat näiden tietojen ansiosta suorittaa omat tarkastuksensa. Hakijan reagoimattomuuden olisi johdettava menettelyn keskeytymiseen, ja kotijäsenvaltion viranomaisten reagoimattomuuden olisi mahdollistettava muutoksenhaku.
- (25) Jotta varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano sähköisiä eurooppalaisia palvelukortteja koskevien hakemusten käsittelyn teknisiin näkökohtiin liittyen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁵ mukaisesti. Näillä täytäntöönpanosäännöillä olisi vahvistettava sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen automaattinen peruuntuminen, jos menettely keskeytetään sen takia, että hakijan reagoimattomuuden vuoksi on kulunut huomattavan pitkä aika.
- (26) Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen olisi selkiytettävä, mitä vaatimuksia maahan sijoittautuvaan palveluntarjoajaan sovelletaan ottaen huomioon, että tämä on jo sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen olisi varmistettava, että palveluntarjoaja tietää, mitä vaatimuksia palvelujen suorittamiseen vastaanottavassa jäsenvaltiossa kohdistuu, mukaan luettuina ne, joita sovelletaan sitten, kun se saa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin. Sijoittautumisen osalta eli tarjottaessa palveluja sivuliikkeiden, toimipisteiden tai toimistojen välityksellä vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

viranomaisen olisi määritettävä sovellettavat vaatimukset eri syystä: se luettelee ne vaatimukset, joiden noudattamisen maahan tulevan palveluntarjoajan edellytetään todistavan ennen kuin sähköinen kortti voidaan myöntää.

- (27) Mikäli vastaanottava jäsenvaltio on ottanut käyttöön kattavan ja ajantasaistetun tietokannan keskitetyssä asiointipisteessään, sen koordinoiva viranomainen voi yksinkertaisesti ohjata asianomaiselle verkkosivulle, jolta sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin liittyvää menettelyä koskevat tiedot löytyvät.
- (28) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin ei pitäisi muuttaa nykyistä direktiivissä 2006/123/EY ja muussa asiaan liittyvässä EU:n lainsäädännössä esitettyä sääntely-ympäristöä, jossa vahvistetaan ne perusedellytykset, jotka palveluntarjoajan on täytettävä alkaessaan tarjoamaan palveluja vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Vastaanottavien jäsenvaltioiden pitäisi näin pystyä nykyisen EU:n lainsäädännön mukaisesti tarkastelemaan sitä, noudattavatko maahan tulevat palveluntarjoajat kyseisen jäsenvaltion omia vaatimuksia ennen kuin näiden sallitaan aloittaa palvelujen tarjoaminen niiden alueella. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämismenettelyssä olisi näin otettava huomioon vastaanottavan jäsenvaltion sopiva valvontarooli niin palvelujen väliaikaisessa rajat ylittävässä tarjoamisessa kuin sijoittautumisessa.
- (29) Palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen osalta, kun otetaan huomioon, että direktiivin 2006/123/EY 16 artiklassa sallitaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen yleisluonteisuutta koskevat vaatimukset, vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava vastustaa sitä, että kotijäsenvaltio myöntää sähköisen eurooppalaisen palvelukortin, tapauksissa, joissa hakijan olosuhteet aiheuttavat todellisia ja riittävän vakavia uhkia yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen, kansanterveyteen tai ympäristönsuojeluun liittyville yleisille eduille tavalla, johon ei voida asianmukaisesti ja riittävästi puuttua palvelujen tarjoamisen aloittamisen jälkeen sovellettavilla vaatimuksilla ja tarkastuksilla. Näin olisi tapahduttava silloin, kun käytössä on palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen osalta ennakkolupajärjestelmä tai ennakkoilmoitusjärjestelmä, joka on perusteltu, koska se on oikeassa suhteessa johonkin direktiivin 2006/123/EY 16 artiklassa turvattuun yleiseen etuun liittyvään neljään pakottavaan syyhyn, ja kun hakijan kotijäsenvaltiossaan täyttämien edellytysten ei voida katsoa vastaavan vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisen ennakkoluvan myöntämiseksi asetettuja edellytyksiä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden direktiivin 2006/123/EY 16 artiklan mukaisia mahdollisuuksia ja etuoikeuksia sovelletaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisen yhteydessä.
- (30) Komission pitäisi IMIn ansiosta saada tieto vastaanottavien jäsenvaltioiden esittämistä vastalauseista ennen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen tapauksessa niiden ennakkolupa- tai -ilmoitusjärjestelmien yhteydessä, jotka olisi myös aiemmin pitänyt ilmoittaa direktiivin[tulossa oleva ilmoittamista koskeva direktiivi] mukaan. Komissio voi käyttää näitä ilmoitettujen lupajärjestelmien tehokasta soveltamista koskevia tietoja minkä tahansa täytäntöönpanotoimien tai tiedustelujen käynnistämiseksi. Tällä ei rajoiteta hakijoiden oikeutta jättää komission yksiköille valitusta siitä, että vastalauseella mahdollisesti rikotaan EU:n lainsäädäntöä.
- (31) Sijoittautumisen osalta vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa sähköisen kortin hakijoille omat syrjimättömät vaatimuksensa, jotka ovat perusteltuja yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä ja oikeasuhteisia direktiivin 2006/123/EY ja muun

asiaan liittyvän EU:n lainsäädännön nojalla. Alakohtainen EU:n lainsäädäntö, jolla säännellään tiettyjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia palveluja, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2302²⁶ mukaiset matkatoimistojen palvelut ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU²⁷ mukaiset energiaan liittyvien rakennusosien asentamispalvelut, olisi otettava huomioon siltä osin kuin tarkastukset eivät liity direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaan kuuluvaan ammattipätevyyskseen tunnistamiseen.

- (32) Vastaanottavan jäsenvaltion vaatimusten ja niiden kotijäsenvaltion vaatimusten, jotka hakija on jo täyttänyt, välisen vastaavuuden olisi oltava olennainen osa tätä arviointia. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion vaatimusten välisen vastaavuuden arvioimisen helpottamiseksi, kun vastaanottavan jäsenvaltion viranomainen ilmoittaa aikovansa evätä sijoittautumista varten myönnettävän sähköisen kortin, hakijalla olisi uudelleen oltava mahdollisuus todistaa täyttävänsä ennakkoluvassa tai ennakkoilmoituksessa vahvistetut edellytykset, joihin vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset pohjaavat aikomuksensa evätä sähköinen kortti, mukaan luettuina vaatimukset, joita hakijaan sovelletaan kotijäsenvaltiossa ja joiden ne katsovat olevan vastaavia.
- (33) Vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi ennen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä voitava pyytää kotijäsenvaltiolta selvennyksiä tai lisätietoja, jotka ovat olennaisen tärkeitä sen arvioimiseksi, onko olemassa perusteltu ja oikeasuhteinen tarve hakijan sen alueella väliaikaisesti tarjoaman palvelutoiminnan vastustamiseksi, tai sijoittautumisen osalta sen arvioimiseksi, kuinka monet vastaanottavan jäsenvaltion sääntelytarpeista on jo asianmukaisesti katettu sillä, että hakija noudattaa kotijäsenvaltion vaatimuksia. Ajan mittaan on odotettavissa, että jäsenvaltiot saavat paremman käsityksen toistensa sääntelykehyksistä sähköisen kortin kattamalla aloilla niin, että keskinäinen luottamus paranee ja arviointi nopeutuu hakijoiden eduksi.
- (34) Jotta voidaan vahvistaa menettely tällaisten tietojen pyytämiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa täsmennetään menettelyyn liittyvä työnkulku ja sen vaikutus määräaikoihin, joita sovelletaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisen yhteydessä tehtäviin päätöksiin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan niiden periaatteiden mukaan, jotka on vahvistettu 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten sopimuksessa. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja niiden asiantuntijat pääsevät systemaattisesti komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (35) Vastaanottava jäsenvaltio ei saisi enää tarkistaa, onko sähköisen eurooppalaisen palvelukortin hakija laillisesti sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Se ei myöskään saisi kyseenalaistaa hakemukseen sisältyvien tietojen ja asiakirjojen todenmukaisuutta ja paikkansapitävyyttä sen jälkeen, kun kotijäsenvaltion koordinoiva viranomainen on

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta (EUVL L 326, 11.12.2015, s. 1).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

ne validoinut. Kotijäsenvaltion koordinoiva viranomais ei vastaavasti saisi arvioida, myöntääkö se sähköisen eurooppalaisen palvelukortin palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista varten sillä perusteella, että palveluntarjoaja noudattaa vastaanottavan jäsenvaltion vaatimuksia, vaan sen olisi pikemminkin yksinomaan arvioitava, onko hakija laillisesti sijoittautunut sen alueelle kyseisen palvelun tarjoamista varten silloin, kun päätös myöntämisestä tehdään.

- (36) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämismenettelyyn osallistuvien koordinoivien viranomaisten asiaan liittyviin toimiin ja päätöksiin niin vastaanottavassa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa olisi oltava mahdollista hakea muutosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tähän olisi sisällyttävä asianmukaiset muutoksenhakukeinot siinä tapauksessa, että kotijäsenvaltion koordinoiva viranomais ei ole ryhtynyt toimiin sähköisen kortin myöntämismenettelyn mukaisesti.
- (37) Ennen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava vedota laillisiin menettelytapoja koskeviin näkökohtiin. Jotta menettelystä saataisiin yksinkertaisempi ja nopea, sähköistä eurooppalaista palvelukorttia myönnettäessä olisi kuitenkin noudatettava hiljaisen hyväksynnän periaatetta. Tämä on yleinen direktiivissä 2006/123/EY käyttöön otettu periaate. Lähestyvistä hiljaisesta hyväksynnästä annettavan varoituksen ja sovellettavien määräaikojen pidentämisen kahdella lisäviikolla pitäisi varmistaa, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on riittävästi aikaa ja resursseja tarkastella sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevat hakemukset. Vaikkei vastaanottavalta jäsenvaltiolta olisi saatu tietoja sovellettavista vaatimuksista, tämän ei pitäisi estää sähköisen eurooppalaisen palvelukortin automaattista myöntämistä.
- (38) Palveluntarjoajia ei pitäisi vaatia toimittamaan tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat jo kotijäsenvaltion muiden viranomaisten – riippumatta hallinnon tasosta tai alasta – hallussa. Näin olisi oltava myös silloin, kun kansallisten rekisterien yhteenliittäminen (esimerkiksi direktiivissä 2009/101/EY edellytetyt keskus-, kauppa- tai yhtiörekisterit tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/848²⁸ edellytetyt maksukyvyttömyysrekisterit) mahdollistaa sen, että kotijäsenvaltion viranomaiset voivat hankkia tietoja ja asiakirjoja muista jäsenvaltioista. Kaikessa tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY²⁹ [, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679³⁰] ja kansallisen lainsäädännön sääntöjä henkilötietojen suojasta.
- (39) Palveluntarjoajan olisi voitava hakea sähköistä eurooppalaista palvelukorttia kotijäsenvaltiossa siten, että vastaanottava jäsenvaltio arvioi kyseisen hakemuksen niiden edellytysten osalta, joita sovelletaan palvelujen tarjoamiseen sivuliikkeen kautta kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, ennen kuin hakijan edellytetään hakevan tulevan sivuliikkeen rekisteröimistä kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Näin hakija voi olla varma sovellettavista alakohtaisista edellytyksistä ja viime kädessä

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EUVL L 141, 5.6.2016, s. 19).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

siitä, että se noudattaa niitä vastaanottavan jäsenvaltion kannalta tyydyttävällä tavalla, ennen kuin se käyttää aikaa ja resursseja sivuliikkeen rekisteröinnin hakemiseen kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa yhtiöoikeuden tarkoituksiin. Hakijan on samalla noudatettava yhtiöoikeuden mukaisia sivuliikkeiden rekisteröimistä koskevia kansallisia sääntöjä, jotta se voi tarjota palveluja tällaisen sivuliikkeen kautta EU:n lainsäädännön mukaisesti.

- (40) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin olisi mahdollistettava palvelujen tarjoaminen koko vastaanottavan jäsenvaltion alueella. Kun palveluntarjoaja on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston muodossa, sen ei pitäisi periaatteessa joutua hakemaan toista sähköistä korttia kotimaassa voimassa olevan sähköisen kortin piiriin kuuluvien palvelujen tarjoamisen laajentamiseksi uusien sivuliikkeiden, toimipisteiden tai toimistojen kautta. Kuten direktiivissä 2006/123/EY nimenomaisesti säädetään, kutakin yksittäistä sivuliikettä, toimipistettä tai toimistoa koskevat luvat voivat kuitenkin olla perusteltuja yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä. Tällaisessa tapauksessa palveluntarjoajilla olisi edelleen oltava mahdollisuus joko laajentaa toimintaansa kotimaassa hankkimalla kyseiset kansallisen lainsäädännön mukaiset luvat tai hakemalla uutta sähköistä eurooppalaista palvelukorttia kutakin uutta sivuliikettä, toimipistettä tai toimistoa varten.
- (41) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa alueellisen tai paikallisen toimivallan jakoon jäsenvaltioissa, mukaan luettuna alueellinen ja paikallinen itsehallinto. Tästä huolimatta hallinnollinen yhteistyö eri kansallisten viranomaisten välillä tiukoissa määräaajoissa voi olla tarpeen direktiivissä vahvistettujen velvoitteiden täyttämiseksi. Jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi täyttää velvoitteensa ja ottaen huomioon, että useilla niistä on hajautettu rakenne, IMIä voitaisiin myös käyttää tietojen vaihtoon ja keskinäiseen avunantoon tietyn jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välillä sanotun kuitenkin rajoittamatta muita jäsenvaltioiden käyttöön ottamia ratkaisuja.
- (42) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin olisi oltava voimassa toistaiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2006/123/EY mukaisten tapauskohtaisten poikkeusten vaikutuksia väliaikaisten rajat ylittävien palvelujen osalta.
- (43) Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneen koordinoivan viranomaisen olisi kuitenkin keskeytettävä kortin voimassaolo, jos palveluntarjoajaa kielletään tilapäisesti tarjoamasta kyseistä palvelua. Keskeytyksen olisi kestettävä yhtä kauan kuin kieltö on voimassa. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneen koordinoivan viranomaisen olisi kumottava kortti, jos kortin myöntämistä tai sen voimassaoloa koskevat edellytykset – osoituksena palvelujen tarjonnan laillisuudesta vastaanottavassa jäsenvaltiossa – eivät enää täyty. Lopullisen päätöksen, jossa vahvistetaan, että sähköisen kortin haltija esittäytyi virheellisesti palveluntarjoajana ja että tätä pidetään joko kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla työntekijänä, olisi johdettava kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin kumoamiseen. Myös sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisen yhteydessä käytettyjen vilpillisten, virheellisten tai väärennettyjen tietojen tai asiakirjojen olisi vaikutettava sähköisen kortin voimassaoloon.
- (44) Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten välisellä hallinnollisella yhteistyöllä olisi varmistettava aiemmin myönnetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolodellytysten noudattaminen. Jotta voidaan varmistaa, ettei sähköinen eurooppalainen palvelukortti missään vaiheessa anna väärää kuvaa sen haltijan tilanteesta, haltijan ja toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava velvollisia

ilmoittamaan kortin myöntäneelle koordinoivalle viranomaiselle haltijan tilanteen muutoksista, jotka voivat vaikuttaa sähköisen kortin voimassaoloon.

- (45) Toimivaltaisen koordinoivan viranomaisen olisi ennen kuin se päättää sähköisen kortin kumoamisesta tai sen voimassaolon keskeyttämisestä kuultava sähköisen kortin haltijaa, ja sen päätösten olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja ja niihin olisi voitava hakea muutosta kortin myöntäneen jäsenvaltion sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Väliaikaisia toimenpiteitä, joilla ilmoitetaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämistä tai kortin kumoamista koskevasta vireillä olevasta menettelystä, olisi sallittava, kun ne ilmaisevat yhteyden direktiiviin 2006/123/EY perustuviin varoituksiin.
- (46) Jotta varmistetaan yhdenmukaiset edellytykset tämän direktiivin täytäntöönpanolle sähköisiä eurooppalaisia palvelukortteja koskevien voimassaolon keskeytysten, kumoamisten ja peruuttamisten käsittelyn teknisiin näkökohtiin liittyen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (47) Tämän direktiivin soveltamista olisi seurattava ja arvioitava, jotta voidaan määrittää sen vaikutus toiminnan rajat ylittävän laajentumisen kustannuksiin erityisesti palveluntarjoajien osalta, kuluttajien käsityksiin tällaisista palveluntarjoajista ja erityisesti niistä, joilla on sähköinen eurooppalainen palvelukortti, sekä kilpailuun ja palvelujen hintoihin ja laatuun. Tämän direktiivin säännösten vaikutuksia olisi arvioitava säännöllisesti erityisesti sen arvioimiseksi, olisiko asianmukaista ottaa käyttöön sähköinen eurooppalainen palvelukortti muiden palvelutoimintojen osalta. Seuranta toteutetaan yhteistyössä jäsenvaltioiden, työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaan liittyvien sidosryhmien kanssa.
- (48) Kun otetaan huomioon tiettyjen palvelujen valvontaan jäsenvaltioiden välillä liittyvien lähestymistapojen monimutkaisuus ja epä johdonmukaisuus, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan koko unionissa toteutettavan tehostetun hallinnollisen koordinoinnin avulla saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (49) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tässä direktiivissä pyritään erityisesti – vahvistamalla sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva lainsäädäntö- ja toimintakehys ja koordinoimalla joitakin sijoittautumisvapauten ja palvelujen tarjoamiseen tietyn palvelun osalta liittyviä vaatimuksia – edistämään sijoittautumisoikeutta ja oikeutta tarjota palveluja missä tahansa jäsenvaltiossa estämällä kansalaisuuteen perustuva syrjintä ja varmistamalla puolueeton, oikeudenmukainen ja kohtuullisen nopea menettely Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15, 21 ja 41 artiklan mukaisesti siten, että samalla varmistetaan henkilötietojen suojan täysimääräinen noudattaminen muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001³¹ ja direktiivin 95/46/EY [asetuksen (EU) 2016/679] mukaisesti ja otetaan asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjan 8 ja 54 artiklassa määrättyjen oikeuksien väärinkäytön riski,

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla **Kohde**

Tässä direktiivissä vahvistetaan asetuksella[ESC Regulation] käyttöön otettua sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva lainsäädäntö- ja toimintakehys.

2 artikla **Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä lueteltuihin palveluihin.
2. Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivin 2006/123/EY 1 artiklan 2–7 kohdassa mainittuihin seikkoihin.
Sitä ei sovelleta direktiivin 2006/123/EY 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainittuihin toimiin ja aloihin.
3. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa palvelutoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen erityisiä näkökohtia tietyillä aloilla tai tietyissä ammateissa säätelevien muiden unionin säädösten kanssa, muiden unionin säädösten säännöksillä on etusija ja niitä sovelletaan kyseisiin aloihin ja ammatteihin.
Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiiveissä 96/71/EY ja 2014/67/EU vahvistettujen työntekijöiden oikeuksien, palveluntarjoajien velvoitteiden ja niihin liittyvien jäsenvaltioiden valvontatoimenpiteiden soveltamista.

3 artikla **Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. ’kotijäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jolle palveluntarjoaja osoitti sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen;
2. ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa palveluntarjoaja ilmoitti aikovansa tarjota palveluja sähköistä eurooppalaista palvelukorttia käyttäen;
3. ’vaatimuksella’ direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 7 kohdassa määriteltyä vaatimusta;
4. ’koordinoivalla viranomaisella’ asetuksen[ESC Regulation] 17 artiklan mukaisesti nimettyä viranomaista;
5. ’toimivaltaisella viranomaisella’ jotakin seuraavista sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan soveltamista:
 - a) toimivaltainen viranomainen sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 9 alakohdassa;
 - b) toimivaltainen viranomainen sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;

- c) elin tai laitos, joka on vastuussa keskus-, kaupp- tai yhtiörekisteristä jäsenvaltiossa;
- d) veroviranomainen jäsenvaltiossa;
6. 'hankintasopimuksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU³² 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä sopimusta;
7. 'suunnittelukilpailulla' direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 21 kohdassa määriteltyä suunnittelukilpailua;
8. 'käyttöoikeussopimuksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU³³ 5 artiklan 1 kohdassa määriteltyä käyttöoikeussopimusta;
9. 'lupajärjestelmällä' direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 6 kohdassa määriteltyä lupajärjestelmää;
10. 'palvelulla' direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyä palvelua;
11. 'palveluntarjoajalla' direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyä palveluntarjoajaa;
12. 'sijoittautumisjäsenvaltiolla' direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 4 kohdassa määriteltyä sijoittautumisjäsenvaltiota;
13. 'sijoittautumisella' direktiivin 2006/123/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyä sijoittautumista;
14. 'ilmoitusjärjestelmällä' menettelyä, jossa palveluntarjoajan edellytetään ryhtyvän toimenpiteisiin toimivaltaiseen viranomaiseen nähden antamalla tietoja tai toimittamalla asiakirjoja palvelutoiminnan aloittamisesta tai harjoittamisesta ilman, että tarvitaan kyseisen viranomaisen virallista tai hiljaista päätöstä.

II LUKU

SÄHKÖINEN EUROOPPALAINEN PALVELUKORTTI

4 artikla

Sähköinen eurooppalainen palvelukortti todisteena sijoittautumisesta

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä voimassa oleva sähköinen eurooppalainen palvelukortti todisteena siitä, että sen haltija on sijoittautunut kotijäsenvaltionsa alueelle ja että tällä on oikeus tarjota kyseisellä alueella sähköisen kortin piiriin kuuluvaa palvelutoimintaa.

5 artikla

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin vaikutukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa

1. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa soveltaa aiemmin myönnetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaan ennakkolupajärjestelmää, ennakkoilmoitusjärjestelmää tai sijoittautumista koskevaa vaatimusta palvelujen väliaikaisen rajat ylittävän tarjoamisen osalta edellytyksenä tällaiselle palvelujen tarjoamiselle sen alueella.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1).

2. Vastaanottava jäsenvaltio ei saa soveltaa aiemmin myönnetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaan ennakkolupajärjestelmää tai ennakoilmoitusjärjestelmää koskevaa vaatimusta sijoittautumisen osalta edellytyksenä sen alueelle sijoittautumiselle sen alueella sijaitsevan sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston kautta.
3. Vastaanottavan jäsenvaltion on pidättäydyttävä asettamasta aiemmin myönnetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijalle muita kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, joiden noudattaminen on tarkistettu tai katsotaan tarkistetuksi 11–13 artiklan mukaisesti.
4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraavien soveltamista:
 - i) vaatimukset, joita palveluntarjoajiin kohdistuu valittaessa hakijoita EU:n lainsäädännön mukaisesti määrällisesti rajoitettuihin lupajärjestelmiin;
 - ii) vaatimukset ja muut velvoitteet, kiellot, edellytykset tai rajoitukset, joita palveluntarjoajiin kohdistuu valittaessa hakijoita palvelujen tarjoamiseksi hankintasopimuksen, suunnittelukilpailun tai käyttöoikeussopimuksen perusteella;
 - iii) lupajärjestelmät, ilmoitusjärjestelmät tai vaatimukset, jotka koskevat nimenomaan siihen paikkaan, jossa palvelu tarjotaan, tai palveluntarjoajan sijoittautumispaikkaan liittyviä edellytyksiä;
 - iv) ammattipätevyyden tunnustamista koskevat vaatimukset sellaisina kuin niistä säädetään direktiivin 2005/36/EY 4 ja 4 f artiklassa;
 - v) julkistamisvelvoitteet sellaisina kuin niistä säädetään direktiivin 2009/101/EY 2 artiklassa ja direktiivin 89/666/ETY 2 artiklassa tai kansallisissa säännöissä asetetut velvoitteet, kiellot, edellytykset tai rajoitukset, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa yhtiöoikeuden mukaisesti rekisteröityjen yhtiöiden sivuliikkeiden rekisteröimistä.
5. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan sanotun kuitenkin rajoittamatta sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijalle asetettujen raportointivelvoitteiden soveltamista tai toimivaltaisten viranomaisten palvelujen tarjoamisen aikana EU:n lainsäädännön mukaisesti tekemien tarkastusten tai tutkimusten suorittamista.

6 artikla

Sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin sisältyvien tietojen käyttö

Jäsenvaltioiden viranomaiset eivät palveluntarjoajaan niiden alueella kohdistuvien menettelyjen tai muodollisuuksien puitteissa ja henkilötietojen suojasta annettujen sääntöjen mukaisesti – sellaisina kuin niistä säädetään direktiivissä 95/46/EY [, asetuksessa (EU) 2016/679] ja kansallisessa lainsäädännössä – saa vaatia sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaa toimittamaan mitään sähköiseen eurooppalaiseen palvelukorttiin jo sisältyviä tietoja seuraavia tarkoituksia varten:

- i) hankintasopimuksen, suunnittelukilpailun tai käyttöoikeussopimuksen tekeminen;
- ii) tytäryhtiöiden perustaminen tai sivuliikkeiden rekisteröiminen yhtiöoikeuden mukaisesti;
- iii) rekisteröityminen pakollisiin sosiaalivakuutusjärjestelmiin.

7 artikla

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolo

1. Sähköinen eurooppalainen palvelukortti kyseisen sähköisen kortin piiriin kuuluvien palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista varten on voimassa koko vastaanottavan jäsenvaltion alueella.

Sähköinen eurooppalainen palvelukortti sijoittautumista varten on voimassa koko vastaanottavan jäsenvaltion alueella kyseisen sähköisen kortin piiriin kuuluvan, kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevien yhden tai useamman sivuliikkeen, toimipisteen tai toimiston kautta harjoitettavan palvelutoiminnan osalta lukuun ottamatta tapauksia, joissa kutakin sivuliikettä, toimipistettä tai toimistoa koskeva erillinen lupa on perusteltu direktiivin 2006/123/EY 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tällä ei rajoiteta sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan velvollisuutta noudattaa niitä velvoitteita, kieltoja, edellytyksiä tai rajoituksia, joita kansallisissa säännöissä on asetettu yhtiöoikeuden mukaiselle sivuliikkeen rekisteröimiselle palvelujen tarjoamiseksi tällaisen sivuliikkeen kautta.

2. Sähköinen eurooppalainen palvelukortti on voimassa toistaiseksi, ellei sen voimassaoloa keskeytetä tai sitä kumota tai peruuteta 15–17 artiklan mukaisesti.

Tällä ei rajoiteta direktiivin 2006/123/EY 18 artiklan mukaisesti käyttöön otettujen toimenpiteiden soveltamista.

III LUKU

**SÄHKÖISTÄ EUROOPPALAISTA PALVELUKORTTIA
KOSKEVA JÄRJESTELMÄ**

8 artikla

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin hakeminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhden jäsenvaltion alueelle sijoittautuneilla palveluntarjoajilla on oikeus toimittaa sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus kyseisen jäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle.

Hakemuksen on sisällettävä asetuksen[ESC Regulation] 4 ja 5 artiklassa säädetyt kohdat ja asiakirjatodisteet.

9 artikla

Kelpoisuus

1. Palvelutoiminnan tarjoajat, joiden osalta on direktiivin 2005/36/EY mukaisesti otettu käyttöön eurooppalainen ammattikortti palvelujen väliaikaista ja satunnaista tarjoamista varten, eivät voi saada sähköistä eurooppalaista palvelukorttia palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista varten.
2. Palvelutoiminnan tarjoajat, joiden osalta on direktiivin 2005/36/EY mukaisesti otettu käyttöön eurooppalainen ammattikortti sijoittautumista varten, eivät voi saada sähköistä eurooppalaista palvelukorttia sijoittautumista varten. Kyseiset palveluntarjoajat voivat saada sähköisen eurooppalaisen palvelukortin direktiivin 2005/36/EY 4 a artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja säännösten osalta.

10 artikla

Jäsenvaltioiden oikeus vedota yleiseen etuun liittyviin pakottaviin syihin

Arvioidessaan sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevia hakemuksia jäsenvaltioilla on oikeus vedota direktiivissä 2006/123/EY ja erityisesti sen 16 artiklassa tai muissa unionin säädöksissä tunnustettuihin yleiseen etuun liittyviin pakottaviin syihin.

11 artikla

Kotijäsenvaltion suorittama hakemuksen arviointi

1. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on viikon kuluessa sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen vastaanottamisesta
 - a) tutkittava hakemus;
 - b) tarkistettava toimitettujen tietojen täydellisyys ja täsmällisyys;
 - c) tarkistettava, onko muiden kotijäsenvaltioiden saman palveluntarjoajan ja palvelutoiminnan osalta myöntämät sähköiset eurooppalaiset palvelukortit kumottu tai peruutettu, tai, onko peruuttamista pyydetty kyseisten sähköisten korttien korvaamiseksi sillä sähköisellä eurooppalaisella palvelukortilla, johon hakemus liittyy;
 - d) tarkistettava sellaisten mahdollisten saateasiakirjojen sisältö ja voimassaolo, jotka osoittavat niiden palvelun tarjoamiseen sovellettavien vaatimusten noudattamisen, joita hakijaan sovelletaan kotijäsenvaltiossa;
 - e) pyydetävä hakijalta tarvittaessa hakemuksen täydentämistä;
 - f) täydennettävä hakulomake 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti saaduilla tiedoilla;
 - g) ladattava sille sähköiselle alustalle, jolla vakiolomake asetetaan saataville, mahdolliset 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti saadut tarvittavat asiakirjat.

Jos kotijäsenvaltion koordinoiva viranomainen pyytää hakijaa täydentämään hakemusta, määräaika lykätään siihen saakka, kun kyseiset tiedot on toimitettu.

2. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on, kun 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät on suoritettu, toimitettava hakemus viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle ja ilmoitettava asiasta hakijalle.
3. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen päätöksiin ja toimiin, jotka ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, tai siihen, ettei päätöstä ole annettu tai ei ole reagoitu määräajassa, voi hakea muutosta kotijäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt hakemuksen käsittelyä varten. Näihin sääntöihin sisältyy määräajat hakijan reagoimattomuudesta johtuvan hakemuksen raukeamisen osalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Vastaanottavan jäsenvaltion suorittama palvelujen väliaikaista rajat ylittävää tarjoamista varten tehdyn sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen arviointi

1. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on kahden viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tutkittava se ja ilmoitettava hakijalle ja kotijäsenvaltiolle mahdollisista vaatimuksista, joita palvelujen väliaikaiseen rajat ylittävään tarjoamiseen sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, lukuun ottamatta 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi 10 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden oikeuksien mukaisesti samassa määräajassa päättää vastustaa kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen toimesta tapahtuvaa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä, jos se osoittaa, että ennakkolupajärjestelmän, ennakkoilmoitusjärjestelmän tai vaatimusten soveltaminen hakijaan on perusteltua jostakin direktiivin 2006/123/EY 16 artiklassa asetetusta yleiseen etuun liittyvästä pakottavasta syystä tai hyväksyttävää muiden EU:n säädösten mukaisesti.

Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on arvioinnissaan otettava asianmukaisesti huomioon vaatimukset, jotka hakija jo täyttää kotijäsenvaltioissaan. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi kyseistä arviointia varten edellä mainitussa määräajassa pyytää kotijäsenvaltiolta tai hakijalta tarpeellisia selvennyksiä tai tarpeellisia lisätietoja, joita ei vielä ole hakemuksessa. Tällöin tässä kohdassa tarkoitettua määräaikaa lykätään siihen saakka, kunnes pyydetty tarpeelliset selvennykset tai tarpeelliset lisätiedot on toimitettu. Menettely selvennysten tai lisätietojen pyytämiseksi vahvistetaan 4 kohdassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä.

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä koskeva vastalause ei voi perustua jonkin 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamatta jättämiseen. Komissiolla on IMIn kautta pääsy vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen päätökseen vastustaa myöntämistä.

2. Ottaen huomioon 10 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden oikeudet, jos vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen ei reagoi 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, kyseistä määräaikaa pidennetään automaattisesti kahdella lisäviikolla, ja sähköisellä alustalla, jolle sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus on jätetty, varoitetaan vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivaa viranomaista siitä, että reagoimatta jättäminen tarkoittaa, ettei sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä hakijalle vastusteta.
3. Jos vastaanottava jäsenvaltio ei esitä vastalauseita 1 kohdan mukaisesti, kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on myönnettävä sähköinen eurooppalainen palvelukortti viipymättä 2 kohdan soveltamisesta johtuvan pidennetyn määräajan umpeutuessa. Jos 1 kohdan toisen alakohdan mukaista vastalauseita ei esitetä eikä kotijäsenvaltion koordinoiva viranomainen tee päätöstä 2 kohdan soveltamisesta johtuvan pidennetyn määräajan umpeutuessa, sähköinen eurooppalainen palvelukortti katsotaan kotijäsenvaltion myöntämäksi niillä ehdoilla, jotka ilmoitetaan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Saatuun 1 kohdan mukaisen vastaanottavan jäsenvaltion päätöksen vastustaa myöntämistä, kotijäsenvaltion on viipymättä evättävä sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti sen menettelyn täsmentämiseksi, jolla vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi pyytää selvennyksiä tai lisätietoja kotijäsenvaltiolta tai hakijalta, ja tarvittaessa 1 kohdassa vahvistettujen määräaikojen muuttamiseksi.
5. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen päätöksiin ja toimiin, jotka ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, voi hakea muutosta kotijäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen tekemään sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä vastustavaan päätökseen, joka ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, voi hakea muutosta vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt 1 ja 2 kohdan mukaista hakemuksen käsittelyä varten. Näihin sääntöihin sisältyy määräajat hakijan reagoimattomuudesta johtuvan hakemuksen raukeamisen osalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion suorittama sijoittautumista varten tehdyn sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen arviointi

1. Kun on kyse menettelystä sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämiseksi siviili liikkeen, toimipisteen tai toimiston muodossa tapahtuvaa sijoittautumista varten, vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on neljän viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta selvitettävä, sovelletaanko tällaiseen sijoittautumiseen jotakin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua EU:n lainsäädännön mukaista ennakkolupajärjestelmää tai ennakoilmoitusjärjestelmää. Jos tällaisen ennakkolupajärjestelmän tai ennakoilmoitusjärjestelmän olemassaolo on todettu, vastaanottavan jäsenvaltion on myös määritettävä edellytykset, joita hakijan on noudatettava, lukuun ottamatta 5 artiklan 5 kohdan tarkoitettuja edellytyksiä. Vastaanottavan jäsenvaltion on ilmoitettava, miksi tällaisen ennakkolupajärjestelmän tai ennakoilmoitusjärjestelmän soveltaminen on tarpeen ja oikeasuhteista yleiseen etuun liittyvän pakottavan syyn yhteydessä.

Vastaanottavan jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava hakijalle ja kotijäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle kyseisestä ennakkolupajärjestelmästä tai ennakoilmoitusjärjestelmästä, edellytyksistä, joita hakijan on noudatettava, sekä niiden tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta.
2. Ottaen huomioon 10 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltioiden oikeudet, jos vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen ei reagoi 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, kyseistä määräaika pidennetään automaattisesti kahdella lisäviikolla, ja sähköisellä alustalla, jolle sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus on jätetty, varoitetaan vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivaa viranomaista siitä, että reagoimatta jättäminen tarkoittaa, että sähköinen eurooppalainen palvelukortti myönnetään hakijalle.
3. Kun vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen reaktio hakemukseen on saatu, hakijalle annetaan tilaisuus toimittaa todiste vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen 1 kohdan mukaan toteamien edellytysten noudattamisesta.

Hakijan on kuvattava, mitkä erityisedellytyksistä täyttyvät sillä, että vastaavat vaatimukset on aiemmin täytetty kotijäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion koordinoiva viranomainen auttaa hakijaa todistamaan vastaanottavan jäsenvaltion edellytysten noudattamisen 14 artiklan mukaisesti.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on arvioitava viikon kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut todisteen 1 kohdan mukaisesti todettujen edellytysten noudattamisesta, myönnetäänkö sähköinen eurooppalainen palvelukortti vai hylätäänkö sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskeva hakemus.

Jos vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen päättää myöntää sähköisen eurooppalaisen palvelukortin, sen on tehtävä niin viipymättä.

Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi vaihtoehtoisesti ilmoittaa hakijalle ja kotijäsenvaltion koordinoivalle viranomaiselle aikomuksestaan hylätä hakemus, missä tapauksessa hakijalla on viikko aikaa esittää huomautuksensa.

Saatuun hakijan huomautukset tai, jos huomautuksia ei ole esitetty, näiden huomautusten esittämiselle asetetun määräajan umpeutuessa vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on päätettävä viikon kuluessa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisestä tai sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen hylkäämisestä.

5. Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi pyytää kotijäsenvaltiolta tai hakijalta tarpeellisia selvennyksiä tai tarpeellisia lisätietoja, joita ei vielä ole hakemuksessa. Tällöin 1 ja 4 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja lykätään siihen saakka, kun pyydetty tarpeelliset selvennykset tai tarpeelliset lisätiedot on toimitettu.

Selvennyksiä ja lisätietoja pyydetään 7 kohdan mukaisesti vahvistettua menettelyä noudattaen.

6. Jos vastaanottava jäsenvaltio ei 2 ja 4 kohdassa mainittujen sen reagoimiseen varattujen ajanjaksojen umpeutuessa pyydä jonkin 1 kohdassa tarkoitetun edellytyksen noudattamista tai ei tee päätöstä sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämisestä 4 kohdan mukaan, sähköinen eurooppalainen palvelukortti katsotaan vastaanottavan jäsenvaltion myöntämäksi niillä ehdoilla, jotka ilmoitetaan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle.

7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti sen menettelyn täsmentämiseksi, jolla vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen voi pyytää 5 kohdassa tarkoitettuja selvennyksiä tai lisätietoja kotijäsenvaltiolta, ja tarvittaessa 1 ja 4 kohdassa vahvistettujen määräaikojen muuttamiseksi.

8. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen päätöksiin ja toimiin, jotka ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, voi hakea muutosta kotijäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

Vastaanottavan jäsenvaltion koordinoivan viranomaisen päätöksiin pyytää 1 kohdan mukaan edellytysten noudattamista ja sen päätökseen myöntää sähköinen eurooppalainen palvelukortti, joista ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, voi hakea muutosta vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

9. Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää yhtiöoikeuden mukaista hakemusta sivuliikkeen rekisteröimiseksi ennakkosedellytyksenä sijoittautumista varten tehdyn sähköistä eurooppalaista palvelukorttia koskevan hakemuksen arvioimiseksi.

Tällä ei rajoiteta sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan velvollisuutta noudattaa niitä kansallisia velvoitteita, kieltoja, edellytyksiä tai rajoituksia, joita sivuliikkeen rekisteröimiselle on yhtiöoikeudessa asetettu palvelujen tarjoamiseksi tällaisen sivuliikkeen kautta EU:n lainsäädännön mukaisesti.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt 1, 2, 3 ja 4 kohdan mukaista hakemuksen käsittelyä varten. Näihin sääntöihin sisältyvät määräajat hakijan reagoimattomuudesta johtuvan hakemuksen raukeamisen osalta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Yhden kerran periaate kotijäsenvaltiossa

1. Kotijäsenvaltion koordinoiva viranomainen ei saa vaatia palveluntarjoajia toimittamaan tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat kyseisen viranomaisen saatavilla tämän artiklan 2 kohdan tai asetuksen[ESC Regulation] 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sähköistä eurooppalaista palvelukorttia hakiessaan tai todistaessaan sijoittautumista varten haettavan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin yhteydessä niiden edellytysten noudattamisen, jotka vastaanottavan jäsenvaltion koordinoiva viranomainen on yksilöinyt 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Kotijäsenvaltion koordinoivan viranomaisen on hankittava 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin vaadittavat tiedot ja asiakirjat, jotka ovat muiden kotijäsenvaltion viranomaisten saatavilla tai peräisin kyseisiltä viranomaisilta, henkilötietojen suojasta annettujen sääntöjen mukaisesti sellaisina kuin niistä säädetään direktiivissä 95/46/EY, asetuksessa (EU) 2016/679 ja kansallisessa lainsäädännössä.

15 artikla

Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttäminen ja kortin kumoaminen vastaanottavaan jäsenvaltioon nähden

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koordinoiva viranomainen, joka myönsi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin, keskeyttää sen voimassaolon tai kumoaa kortin, jos EU:n lainsäädännön mukaisesti tehdään päätös, jolla kielletään väliaikaisesti tai pysyvästi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaa tarjoamasta kyseistä palvelutoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koordinoiva viranomainen, joka myönsi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin, kumoaa kortin, jos
 - i) sähköisen kortin haltija käytti kortin myöntämiseen liittyvässä menettelyssä tietoja tai asiakirjoja, joiden on todettu olevan vilpillisiä, virheellisiä tai väärennettyjä joko kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion lopullisessa päätöksessä, johon ei voida hakea muutosta sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan;
 - ii) vastaanottava jäsenvaltio on tehnyt direktiivin 2014/67/EU 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti kortin haltijaa koskevan lopullisen päätöksen, johon ei voida hakea muutosta sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla ja jossa sähköisen

eurooppalaisen palvelukortin haltijan katsotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY³⁴ 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti olevan työntekijä eikä itsenäinen ammatinharjoittaja;

- iii) kortin haltija ei täytä yhtä tai useampaa 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä palvelujen väliaikaiseen rajat ylittävään tarjoamiseen sovellettavaa edellytystä, jonka noudattaminen on vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan olennaista, jotta kyseisiä palveluja voidaan edelleen lainmukaisesti tarjota sen alueella;
- iv) kortin haltija ei täytä yhtä tai useampaa 12 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä sijoittautumiseen sovellettavan ennakkolupa- tai ennakoilmoitusjärjestelmän edellytystä, jonka noudattaminen on vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan olennaista, jotta kyseisiä palveluja voidaan edelleen lainmukaisesti tarjota sen alueella.

16 artikla

Palveluntarjoajan kaikkien sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolon keskeyttäminen ja korttien kumoaminen tietyn palvelutoiminnan osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneet koordinoivat viranomaiset keskeyttävät kaikkien samalle palveluntarjoajalle ja kyseiselle palvelutoiminnalle myönnettyjen sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolon tai kumoavat ne, jos EU:n lainsäädännön mukaisesti tehdään päätös, jolla kielletään väliaikaisesti tai pysyvästi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaa tarjoamasta palvelutoimintaa kotijäsenvaltiossa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneet koordinoivat viranomaiset keskeyttävät kaikkien samalle palveluntarjoajalle ja palvelutoiminnalle myönnettyjen sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolon tai kumoavat ne, jos tehdään päätös, jolla kielletään väliaikaisesti tai pysyvästi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaa tarjoamasta palvelutoimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sikäli kuin kotijäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määrätään EU:n lainsäädännön mukaisesti palvelutoiminnan keskeyttämisestä tai lopettamisesta sen alueella vastaanottavassa jäsenvaltiossa annetun väliaikaisen tai pysyvän kiellon johdosta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneet koordinoivat viranomaiset kumoavat kaikki samalle palveluntarjoajalle ja palvelutoiminnalle myönnettyt sähköiset eurooppalaiset palvelukortit, jos kyseinen palveluntarjoaja
 - i) pysyvästi lakkaa tarjoamasta kyseisiä palveluja kotijäsenvaltiossa;
 - ii) on selvitystilassa ja purettu;
 - iii) muuttaa kyseisten sähköisten korttien myöntämisen kannalta merkityksellisen pääasiallisen toimipaikkansa yhdestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon;
 - iv) muuttaa kyseisten sähköisten korttien myöntämisen kannalta merkityksellisen pääasiallisen toimipaikkansa kolmanteen maahan;

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

- v) on kotijäsenvaltion tekemän sellaisen lopullisen päätöksen kohteena, johon ei voida hakea muutosta kansallisen lainsäädännön mukaan ja jossa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan katsotaan olevan työntekijä eikä itsenäinen ammatinharjoittaja;
- vi) ei jostain muusta syystä enää ole sijoittautunut kotijäsenvaltioon.

17 artikla

Menettely sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolon keskeyttämisestä, kumoamisesta, päivittämisestä ja peruuttamisesta varten

1. Jäsenvaltion, joka havaitsee syyn käynnistää sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttäminen tai kortin kumoaminen alueellaan 15 tai 16 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava IMIn kautta kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijalle asiaa koskevat perustelut ja annettava tälle tilaisuus tulla kuulluksi.

Tällä ei rajoiteta direktiivin 2006/123/EY 32 artiklan mukaisen varoituksen antamista.

2. Kun jäsenvaltio toteaa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämisen tai kortin kumoamisen olevan tarpeellista, sen on tehtävä näin viipymättä, jos sen koordinoiva viranomais on kyseisen sähköisen kortin myöntänyt viranomais, tai sen on ilmoitettava viipymättä sähköisen kortin myöntäneelle koordinoivalle viranomaiselle päätelmänsä kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämisen tai kortin kumoamisen tarpeellisuudesta.

Sähköisen kortin myöntäneen koordinoivan viranomaisen, joka vastaanottaa toiselta jäsenvaltiolta tiedon sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämisen tai kortin kumoamisen tarpeellisuutta koskevasta päätelmästä, on välittömästi tapauksen mukaan keskeytettävä kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolo tai kumottava se.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että heti kun sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämiseen johtaneet olosuhteet eivät ole enää voimassa, sähköisen kortin myöntänyt koordinoiva viranomais aktivoi viipymättä uudelleen kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin.

3. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämisestä tai kortin kumoamisesta koskevan päätöksen, joka ilmoitetaan hakijalle sillä sähköisellä alustalla, jolla vakiolomake asetetaan saataville, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siihen on mahdollista hakea muutosta asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

Jos keskeytetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin uudelleenaktivoimista koskevaa päätöstä ei ole tehty 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaisesti, asiaan on mahdollista hakea muutosta asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

Tällä kohdalla ei rajoiteta 2 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on veloitettava sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltija ilmoittamaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntäneelle koordinoivalle viranomaiselle seuraavat:

- a) päätökset, joilla rajoitetaan vaikka vain väliaikaisesti joko kotijäsenvaltiossa tai vastaanottavassa jäsenvaltiossa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijaa tarjoamasta kyseisen sähköisen kortin piiriin kuuluvaa palvelutoimintaa tai kielletään se;
- b) sähköisen eurooppalaisen palvelukortin piiriin kuuluvan toiminnan lopettaminen pysyvästi kotijäsenvaltion alueella;
- c) sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan selvitystila tai purkaminen tai sen pääasiallisen toimipaikan muuttaminen Euroopan unionin alueella tai kolmanteen maahan;
- d) kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion direktiivin 2014/67/EU 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti tekemät lopulliset päätökset, joihin ei voida hakea muutosta kansallisen lainsäädännön nojalla ja joissa sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan katsotaan olevan työntekijä eikä itsenäinen ammatinharjoittaja;
- e) merkittävät muutokset vaatimuksissa, joita sähköisen kortin haltijaan sovelletaan kotijäsenvaltiossaan, siltä osin kuin tiedot näiden vaatimusten noudattamisesta on ilmoitettu vastaanottavalle jäsenvaltiolle yhdessä sähköistä korttia koskevan hakemuksen kanssa;
- f) muutokset sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltijan todellisessa tilanteessa tai muissa sitä koskevissa tiedoissa, jotka näkyvät kortin sisällössä.

5. Koordinoivien viranomaisten on vaihdettava tietoja omasta aloitteestaan ja avustettava toisia koordinoivia viranomaisia tietoonsa tulleiden sellaisten tilanteiden osalta, jotka saattavat ratkaista kyseisen sähköisen eurooppalaisen palvelukortin voimassaolon keskeyttämisen tai kortin kumoamisen tai tarpeen muuten päivittää sen sisältöä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat asetuksen ...[ESC Regulation] 17 artiklan mukaisesti nimeämälleen koordinoivalle viranomaiselle niiden tietoon tulleista 4 kohdassa luetelluista tilanteista.

Edellä olevan 4 kohdan d alakohdan osalta tätä kohtaa sovelletaan myös direktiivin 2014/67/EU 2 artiklan a alakohdassa määriteltyyn toimivaltaiseen viranomaiseen.

Tällä kohdalla ei rajoiteta direktiivin 2009/101/EY 2 artiklan eikä direktiivin 89/666/EY 2 artiklan soveltamista.

6. Sähköisen eurooppalaisen palvelukortin haltija voi milloin tahansa pyytää kortin myöntänyttä koordinoivaa viranomaista peruuttamaan sille aiemmin myönnetyn sähköisen eurooppalaisen palvelukortin.
7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt sähköisten eurooppalaisten palvelukorttien voimassaolon keskeytysten, kumoamisten, päivitysten ja peruutusten käsittelyä varten, mukaan luettuina säännökset mahdollista voimassaolon keskeyttämistä ja kortin kumoamista koskevien varoitusten tekemisestä ja peruuttamisesta, näiden menettelyjen ja direktiivin 2006/123/EY 32 artiklan mukaisen varoitusjärjestelmän kytkemisestä toisiinsa sekä voimassa olevan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin ja direktiivin 2006/123/EY 18 artiklan mukaisen yksittäistapauksissa sovellettavien poikkeusten menettelyn kytkemisestä toisiinsa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ...viiden vuoden ajaksi 12 artiklan 4 kohdassa ja 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12 artiklan 4 kohdassa ja 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyys.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 12 artiklan 4 kohdan ja 13 artiklan 7 kohdan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2006/123/EY 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

20 artikla

Täytäntöönpanon seuranta

Komissio vahvistaa yhdessä jäsenvaltioiden, työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaan liittyvien sidosryhmien kanssa seurantajärjestelyt, jotta voidaan seurata ja arvioida tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja vaikutuksia ja erityisesti sitä, miten se vaikuttaa sijoittautumisvapautteen ja vapautteen tarjota palveluja kaikissa jäsenvaltioissa sen

soveltamisalaan kuuluvan palvelutoiminnan osalta vähentämällä palveluntarjoajille aiheutuvia kustannuksia, lisäämällä rajojen yli laajentuvia palveluntarjoajia koskevaa avoimuutta ja lisäämällä kilpailua, ja sen vaikutusta kyseisten palvelujen hintoihin ja laatuun asiaan liittyvät indikaattorit huomioon ottaen.

21 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

Komissio suorittaa viimeistään [24 months after the date for transposition of this Directive] arvioinnin siitä, onko asianmukaista hyväksyä lisätoimenpiteitä, joilla koordinoidaan säännöksiä, jotka koskevat sijoittautumisvapautta ja vapautta tarjota niitä palveluja, joita varten eurooppalainen palvelukortti on otettu käyttöön.

Komissio tekee 36 kuukauden kuluessa siitä, kun tämä direktiivi saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja sen jälkeen vähintään viiden vuoden välein arvioinnin tästä direktiivistä ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sen toimivuudesta. Kyseisessä kertomuksessa tarkastellaan sähköisen eurooppalaisen palvelukortin myöntämistä, päivittämistä, sen voimassaolon keskeyttämistä tai sen kumoamista koskevien menettelyjen mukauttamisen tarpeellisuutta ottaen huomioon sähköisen hallinnon viimeaikainen kehitys, ja se sisällytetään asetuksen ...[ESC Regulation] yleistä toimivuutta arvioivaan kertomuksen asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [two years after entry into force of this Directive]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...] [two years after entry into force of Regulation[ESC Regulation].....].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan [twentieth] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

24 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja